

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/2365 RENDELETE

(2015. november 25.)

az értékpapír-finanszírozási ügyletek és az újrafelhasználás átláthatóságáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽³⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽⁴⁾,

mivel:

- (1) A 2007–2008-ban kialakult globális pénzügyi válság túlzott mértékű spekulációs tevékenységet, jelentős szabályozási hiányosságokat és felügyeleti hatékonysági problémákat hozott felszínre a piacok átláthatatlanságával és a túlságosan összetett termékekkel jellemzett pénzügyi rendszerben. Az Unió számos intézkedést fogadott el a szilárdabb és stabilabb bankrendszer létrehozása érdekében (többek között a tőkekövetelmények szigorítása, a jobb irányításra és felügyeletre vonatkozó szabályok, valamint a szanalási rendszerek megerősítése tekintetében) és annak biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi rendszer betöltse azon fő funkcióját, hogy tőkét mozgósít a reálgazdaság finanszírozása számára. Ezzel összefüggésben meghatározóak voltak a bankunió létrehozása terén elért eredmények is. A válság azonban rávilágított arra is, hogy nemcsak a hagyományos bankszektorban van szükség az átláthatóság és az ellenőrzés fokozására, hanem a bankrendszeren kívüli hitelezést végző „árnyékbank”-ként ismert területen is, amelynek aránya riasztó mértéket öltött, és a becslések szerint immár a szabályozott bankrendszer csaknem felét képviseli. A szóban forgó – a hitelintézetek által végzetekhez hasonló – tevékenységekkel kapcsolatos hiányosságok hatással lehetnek a pénzügyi szektor többi részére is.

⁽¹⁾ HL C 336., 2014.9.26., 5. o.

⁽²⁾ HL C 451., 2014.12.16., 59. o.

⁽³⁾ HL C 271., 2014.8.19., 87. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 2015. október 29-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. november 16-i határozata.

- (2) Az árnyékbanki tevékenység visszaszorítására irányuló munkájának keretében a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) és az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ által létrehozott Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) feltárta az értékpapír-finanszírozási ügyletekkel kapcsolatos kockázatokat. Az értékpapír-finanszírozási ügyletek következtében a pénzügyi piacokon erősödhet a tőkeáttétel, a prociklikusság, és fokozottabbá válhatnak az összefonódások. A pénzügyi válságot megelőző időszakban és a válság során az értékpapír-finanszírozási ügyletek használatának átláthatatlansága megakadályozta a szabályozó és a felügyeleti hatóságokat, valamint a befektetőket abban, hogy megfelelően értékeljék és nyomon kövessék a kapcsolódó, bankihoz hasonló kockázatokat és az összefonódások mértékét a pénzügyi piacokon. Ennek ismeretében az FSB 2013. augusztus 29-én elfogadta az árnyékbanki értékpapír-kölcsönzés és repoügyletek kockázatainak kezelésére szolgáló, „Az árnyékbanki tevékenység felügyeletének és szabályozásának megerősítése” című szakpolitikai keretet (a továbbiakban: FSB szakpolitikai keret), amelyet 2013 szeptemberében a G20-ak vezetői jóváhagytak.
- (3) Az FSB 2014. október 14-én szabályozási keretet tett közzé a nem központilag elszámolt értékpapír-finanszírozási ügyleteknél alkalmazandó levonásokra vonatkozóan. Elszámolás hiányában ezek a műveletek jelentős kockázattal járnak, amennyiben nincsenek megfelelő biztosítékkal fedezve. Az ügyfelek eszközeinek újrafelhasználásával kapcsolatos átláthatóság fokozása lehet az első lépés a szerződő felek kockázatelemzési és -megelőzési képességének növelése érdekében, emellett az FSB 2016-ig várhatóan befejezi a nem központilag elszámolt értékpapír-finanszírozási ügyleteknél alkalmazandó levonásokról szóló, a túlzott tőkeáttétel megakadályozására, valamint a koncentrációs kockázat és a nemteljesítési kockázat mérséklésére irányuló ajánlásokkal kapcsolatos munkáját.
- (4) A Bizottság 2012. március 19-én közzétette az árnyékbanki tevékenységről szóló zöld könyvet. A széles körű visszajelzések alapján, és figyelembe véve a nemzetközi fejleményeket, a Bizottság 2013. szeptember 4-én kiadta a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett, „Árnyékbanki tevékenység – A pénzügyi ágazat új kockázatforrásainak kezelése” című közleményét. A Bizottság a közleményben hangsúlyozta, hogy az értékpapír-finanszírozási ügyletek összetettsége és átláthatatlansága megnehezíti a szerződő felek azonosítását és a kockázatkonzentráció nyomon követését, és túlzott tőkeáttétel kialakulásához vezet a pénzügyi rendszerben.
- (5) 2012 októberében az Erkki Liikanen által vezetett magas szintű szakértői csoport elfogadta az uniós banki ágazat szerkezeti reformjáról szóló jelentést. A csoport többek között a hagyományos bankok és az árnyékbankrendszerek közötti kölcsönhatást tekintette át. A jelentés megállapította, hogy az árnyékbanki tevékenység kockázatokat hordoz – ilyen például a tőkeáttétel és a prociklikusság –, és felszólított a bankok és az árnyékbankrendszer összefonódásának csökkentésére, mivel ez az összefonódás a rendszerszintű bankválság továbbgyűrűzésének egyik forrása. A jelentés továbbá bizonyos strukturális intézkedéseket javasolt az uniós bankrendszer fennálló hiányosságainak kezelésére.
- (6) Az uniós bankrendszer strukturális reformjával az uniós hitelintézetek ellenálló képességét fokozó strukturális intézkedésekről szóló európai parlamenti és a tanácsi rendeletre irányuló javaslat foglalkozik. A bankokat érintő strukturális intézkedések bevezetése azonban azt eredményezheti, hogy egyes tevékenységek kevésbé szabályozott területekre, például az árnyékbankrendszerbe kerülnek át. Ezért az említett javaslat mellett szükség van az e rendeletben az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozóan meghatározott, kötelező erejű átláthatósági és adatszolgáltatási követelményekre. Így az e rendeletben lefektetett átláthatósági szabályok kiegészítik az említett javaslatot.
- (7) Ez a rendelet megfelel annak az igénynek, hogy fokozni kell az értékpapír-finanszírozási ügyletek piacainak és így az egész pénzügyi rendszernek az átláthatóságát. Ez a rendelet – az egyenlő versenyfeltételek és a nemzetközi konvergencia biztosítása érdekében – követi az FSB szakpolitikai keretet. Uniós keretet hoz létre az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó részletes adatok megfelelő bejelentéséhez a kereskedési adattárak felé, valamint a kollektív befektetési formákba befektetőknek az értékpapír-finanszírozási ügyletekre és a teljeshozam-csereügyletekre vonatkozó adatokról való tájékoztatásához. Az értékpapír-finanszírozási ügyletek e rendeletben megadott fogalom meghatározása nem foglalja magában a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽²⁾ meghatározott származtatott ügyleteket. Magában foglalja azonban a közkeletűen likviditási csereügyletnek, illetve biztosítéki csereügyletnek nevezett ügyleteket, amelyek nem tartoznak bele a származtatott ügyleteknek a 648/2012/EU rendeletben foglalt fogalom meghatározásába. A nemzetközi konvergencia szükségességét az is alátámasztja, hogy az uniós banki ágazat strukturális reformja következtében a jelenleg a hagyományos bankok által végzett egyes tevékenységek nagy valószínűséggel átkerülhetnek az árnyékbankrendszerbe, pénzügyi, valamint nem pénzügyi szervezetekhez. Következésképp az említett tevékenységek még kevésbé átláthatóvá válhatnak a szabályozó hatóságok és a felügyeleti hatóságok számára, amelyek így nem kapnak megfelelő áttekintést az értékpapír-finanszírozási ügyletekhez kapcsolódó kockázatokról. Ezáltal még szorosabbá válhatnak a szabályozott banki ágazat és az árnyékbankszektor között egyes piacokon már kialakult kapcsolatok.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1092/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról (HL L 331., 2010.12.15., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

- (8) A piaci gyakorlatok alakulása és a technológia fejlődése lehetővé teszi a piaci résztvevők számára, hogy finanszírozási forrásként, likviditás- és biztosítékkezelési célokra, hozamnövelési stratégia részeként, short ügyletek fedezésére vagy az osztalékadó tekintetében adózási arbitrázs céljából az értékpapír-finanszírozási ügyletektől eltérő ügyleteket alkalmazzanak. Az ilyen ügyleteknek az értékpapír-finanszírozási ügyletekkel azonos gazdasági hatása lehet és azokhoz hasonló kockázatokat jelenthetnek, ideértve a következőket: prociklikusság az ingadozó eszköz-érték és a volatilitás miatt; lejáratú vagy likviditási transzformáció annak következtében, hogy az ilyen ügyletek hosszú lejáratú vagy illikvid eszközök rövid lejáratú vagy likvid eszközökkel történő finanszírozását szolgálják; és a fedezeti biztosítékok újrafelhasználásával járó ügyletek láncainak összefonódásából eredő káros pénzügyi hatások.
- (9) Az FSB szakpolitikai keretben felvetett kérdések megválaszolása érdekében, és az uniós bankszektor strukturális reformját követően várható fejleményekre tekintettel a tagállamok valószínűleg eltérő nemzeti intézkedéseket fogadnak el, ami akadályozhatja a belső piac zavartalan működését, és hátrányos lehet a piaci szereplők és a pénzügyi stabilitás szempontjából. Emellett összehangolt átláthatósági szabályok hiányában a nemzeti hatóságok nehezen tudják összehasonlítani a különböző tagállamokból származó mikroszintű adatokat, és csak nehezen tudják megállapítani, hogy az egyes piaci szereplők milyen valós kockázatot jelentenek a rendszerre nézve. Ezért meg kell akadályozni, hogy ilyen torzulások és akadályok alakuljanak ki az Unióban. Következésképpen e rendelet tekintetében a megfelelő jogalap az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek (EUMSZ) az Európai Unió Bírósága állandó ítélkezési gyakorlata szerint értelmezett 114. cikke.
- (10) Az átláthatóságra vonatkozó új szabályok ennél fogva valamennyi piaci szereplő számára előírják az általuk megkötött értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó adatszolgáltatást, legyen szó pénzügyi vagy nem pénzügyi szervezetről; az adatszolgáltatásnak többek között ki kell terjednie a biztosíték összetételére, arra, hogy a biztosíték újrafelhasználható-e vagy már újrafelhasználásra került-e, a biztosíték nap végi helyettesítésére, valamint az alkalmazott levonásokra. A piaci szereplők további működési költségeinek minimalizálása érdekében az új szabályoknak és standardoknak azokra a már meglévő infrastruktúrákra, működési folyamatokra és formátumokra kell épülniük, amelyek a származtatott ügyletekre vonatkozóan a kereskedési adattárak felé történő adatszolgáltatás tekintetében kerültek bevezetésre. Ezzel összefüggésben az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (ESMA) – lehetőség szerint, és amennyiben indokolt – minimálisra kell csökkentenie az e rendelet alapján, illetve a 648/2012/EU rendelet 9. cikke alapján elfogadott technikai standardok közötti átfedéseket és következtetlenségeket. Az e rendelettel lefektetett jogi keret – amennyire lehetséges – azonos a 648/2012/EU rendelet által a származtatott ügyletekre vonatkozó, az e célból nyilvántartásba vett kereskedési adattáraknak történő adatszolgáltatás tekintetében létrehozott kerettel. Ezáltal lehetővé válik az is, hogy az említett rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett vagy elismert kereskedési adattárak – bizonyos kiegészítő kritériumok teljesítése esetén, egyszerűsített nyilvántartásba vételi eljárást követően – ellássák az e rendeletben rájuk ruházott adattári feladatokat.
- (11) Az ESMA szankciókiszabási hatásköreinek következetessége és hatékonysága érdekében – a 648/2012/EU rendeletre való hivatkozás révén – az e rendelet hatálya alá tartozó piaci szereplők tekintetében az említett rendeletnek az ESMA hatáskörére vonatkozó – az említett rendelet 64. cikkének (7) bekezdése alapján, az eljárási szabályzat tárgyában elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok által részletesen meghatározott – rendelkezések alkalmazandók.
- (12) A Központi Bankok Európai Rendszere (KBER) tagjaival folytatott ügyletek esetében mentességet kell nyújtani az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó, a kereskedési adattárak felé történő adatszolgáltatási kötelezettség alól. Annak érdekében azonban, hogy a szabályozó és a felügyeleti hatóságok megfelelő képet kaphassanak az általuk szabályozott vagy felügyelt szervezetek által kötött értékpapír-finanszírozási ügyletekkel kapcsolatos kockázatokról, az érintett hatóságoknak és a KBER tagjainak szorosan együtt kell működniük. Ezen együttműködés a tervek szerint elősegíti majd, hogy a szabályozó és felügyeleti hatóságok betöltsék feladataikat és teljesítsék megbízatásukat. Ezen együttműködésnek bizalmasnak kell lennie és az érintett illetékes hatóságok indokolt kérésén kell alapulnia, és kizárólag azzal a céllal folytatható, hogy az említett hatóságok számára lehetővé tegye feladataik teljesítését, kellő figyelemmel a központi bankok függetlenségének elveire és követelményeire, valamint monetáris hatóságként végzett feladataik végrehajtására, ideértve a monetáris, a deviza- és a pénzügyi stabilitási politika keretében végzett műveleteket, amelyeket a KBER tagjai jogszabályi felhatalmazás alapján végeznek. A KBER tagjai számára lehetővé kell tenni, hogy megtagadják az adatszolgáltatást az olyan ügyletek vonatkozásában, amelyeket monetáris hatóságként végzett feladataik körében hajtanak végre. Ebben az esetben értesíteniük kell az adatszolgáltatást kérő hatóságot az ilyen adatszolgáltatás megtagadásáról és annak indokairól.
- (13) Az értékpapír-finanszírozási ügyletek piaciról eredő kockázatokra vonatkozó információkat központilag kell tárolni, és azoknak könnyen és közvetlenül hozzáférhetőnek kell lenniük többek között az ESMA, az

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

1093/2010/EU Európai Parlament és tanácsi rendelet⁽¹⁾ által létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) (EBH), az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ által létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) (EIOPA), az érintett illetékes hatóságok, az ERKT, valamint a KBER érintett központi bankjai, többek között – az 1024/2013/EU tanácsi rendelet⁽³⁾ szerinti egységes felügyeleti mechanizmus keretében végzett feladatainak végrehajtása során – az Európai Központi Bank (EKB) számára a szabályozott és nem szabályozott szervezetek árnyékbanki tevékenységével összefüggő pénzügyi stabilitási kockázatok azonosítása és figyelemmel kísérése céljából. Az ESMA-nak az e rendeletben előírt szabályozástechnikai standardok kidolgozása, illetve a módosításukra vonatkozó javaslatlatterv során figyelembe kell vennie a 648/2012/EU rendelet 81. cikké alapján elfogadott, a származtatott ügyletek adatait kezelő kereskedési adattárakat szabályozó technikai standardokat és e technikai standardok jövőbeli módosításait. A ESMA-nak törekednie kell továbbá arra, hogy az érintett illetékes hatóságok, az ERKT, valamint a KBER érintett központi bankjai, köztük az EKB közvetlen és azonnali hozzáféréssel rendelkezzenek a feladataik ellátásához szükséges információkhoz, ideértve a monetáris politika meghatározásával és végrehajtásával, valamint a pénzügyi piaci infrastruktúrák felügyeletével kapcsolatos feladataikat is. Ennek biztosítása érdekében az ESMA-nak szabályozástechnikai standard-tervezetekben kell rögzítenie az említett információkhoz való hozzáférés feltételeit.

- (14) Rendelkezéseket kell bevezetni az illetékes hatóságok közötti információcserére vonatkozóan, és meg kell erősíteni a kölcsönösen fennálló segítségnyújtási és együttműködési kötelezettséget. A határokon átnyúló tevékenység fokozódása következtében az illetékes hatóságoknak e rendelet hatékony betartatásának biztosítása érdekében egymás rendelkezésére kell bocsátaniuk a feladatkörük ellátásához szükséges megfelelő információkat, azokban a helyzetekben is, amikor a vélt vagy tényleges jogsértések két vagy több tagállam hatóságait is érinthetik. Az információcseré során szigorú szakmai titoktartásra van szükség az ilyen információk zavartalan továbbítása és bizonyos jogok védelmének biztosítása érdekében. A nemzeti büntetőjog, illetve adójog rendelkezéseinek sérelme nélkül az illetékes hatóságok, az ESMA, továbbá az illetékes hatóságokon kívüli azon testületek és természetes vagy jogi személyek, akik/amelyek bizalmas információkat kapnak, azokat kizárólag feladataik ellátása során és hatásköreik gyakorlása érdekében használhatják fel. Ez azonban nem akadályozhatja meg a hivatali visszasságok megelőzéséért, kivizsgálásáért vagy orvoslásáért felelős nemzeti testületeket abban, hogy tevékenységeiket – a nemzeti jogszabályokkal összhangban – folytassák.
- (15) A kollektív befektetési formák kezelői a hatékony portfóliókezelés érdekében jelentős számban kötnek értékpapír-finanszírozási ügyleteket. Ez számottevő hatással lehet az említett kollektív befektetési formák teljesítményére. Az értékpapír-finanszírozási ügyletek felhasználhatók befektetési célok teljesítésére vagy hozamnövelésre. A kezelők teljeshozam-csereügyleteket is igénybe vesznek, amelyeknek az értékpapír-finanszírozási ügyletekkel azonos hatásai vannak. Az értékpapír-finanszírozási ügyleteket és a teljeshozam-csereügyleteket a kollektív befektetési formák kezelői gyakran használják bizonyos stratégiák alkalmazására, illetve hozamaik növelésére. Az értékpapír-finanszírozási ügyletek és a teljeshozam-csereügyletek alkalmazása növelheti a kollektív befektetési forma általános kockázati profilját, ugyanakkor a befektetők nem kapnak megfelelő tájékoztatást az alkalmazásukról. Alapvető fontosságú annak biztosítása, hogy az említett kollektív befektetési formákba befektetők megalapozott döntéseket tudjanak hozni, és fel tudják mérni, hogy a kollektív befektetési formák milyen általános kockázat/nyereség profillal rendelkeznek. Az értékpapír-finanszírozási ügyletek és a teljeshozam-csereügyletek értékelésekor a kollektív befektetési formának az ügylet jogi formája mellett annak lényegi tartalmát is figyelembe kell vennie.
- (16) A kollektív befektetési formák befektetési stratégiájára vonatkozó hiányos vagy pontatlan információ alapján eszközölt befektetések jelentős veszteséget okozhatnak a befektetőknek. Ezért alapvetően fontos, hogy a kollektív befektetési formák részletesen nyilvánosságra hozzanak minden releváns információt az értékpapír-finanszírozási ügyletek és a teljeshozam-csereügyletek alkalmazásához kapcsolódóan. Emellett a teljes átláthatóság különösen lényeges a kollektív befektetési formák vonatkozásában, mivel az értékpapír-finanszírozási ügyletek és a teljeshozam-csereügyletek tárgyát képező eszközök összessége nem a kollektív befektetési formák kezelőinek, hanem a befektetőiknek a tulajdonában van. Az értékpapír-finanszírozási ügyletekkel és a teljeshozam-csereügyletekkel kapcsolatos információk teljes körű nyilvánosságra hozatala ezért az esetleges összeférhetlenségek felmerülésével szembeni védelem alapvető eszköze.

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

(3) A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

- (17) Az értékpapír-finanszírozási ügyletek és a teljeshozam-csereügyletek átláthatóságára vonatkozó új szabályok szorosan kapcsolódnak a 2009/65/EK⁽¹⁾ és a 2011/61/EU⁽²⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelvekhez, mivel ezek az irányelvek képezik a kollektív befektetési formák létrehozását, irányítását és forgalmazási tevékenységét szabályozó jogi keretet.
- (18) A kollektív befektetési formák működhetnek átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásként (a továbbiakban: ÁÉKBV-k), amelyeket a 2009/65/EK irányelv alapján engedélyezett ÁÉKBV-k alapkezelői vagy befektetési társaságként működő ÁÉKBV-k kezelnek, vagy alternatív befektetési alapokként (a továbbiakban: ABA-k), amelyeket a 2011/61/EU irányelv alapján engedélyezett vagy nyilvántartásba vett alternatív befektetési alapkezelők (a továbbiakban: ABAK-ok) kezelnek. Az ebben a rendeletben bevezetett, az értékpapír-finanszírozási ügyletek és a teljeshozam-csereügyletek átláthatóságára vonatkozó új szabályok kiegészítik az említett irányelvek rendelkezéseit, és az említett irányelvek rendelkezései mellett alkalmazandók.
- (19) Annak érdekében, hogy a befektetők megismerhessék az értékpapír-finanszírozási ügyletek és a teljeshozam-csereügyletek használatával összefüggő kockázatokat, a kollektív befektetési formák kezelőinek időszakos beszámolóiban részletes információt kell közölniük ezeknek a technikáknak az alkalmazásáról. Az ÁÉKBV-k alapkezelői vagy befektetési társaságként működő ÁÉKBV-k, valamint az ABAK-ok által jelenleg benyújtandó időszakos beszámolókat ki kell egészíteni az értékpapír-finanszírozási ügyletek és a teljeshozam-csereügyletek használatára vonatkozó információkkal. Az említett időszakos beszámolók tartalmának pontos meghatározásakor az ESMA-nak figyelembe kell vennie az adminisztratív terheket, valamint az értékpapír-finanszírozási ügyletek és a teljeshozam-csereügyletek különböző típusainak sajátosságait.
- (20) A kollektív befektetési formák értékpapír-finanszírozási ügyletekre és teljeshozam-csereügyletekre vonatkozó befektetési politikáját egyértelműen nyilvánosságra kell hozni a szerződéskötést megelőző dokumentumokban, például az ÁÉKBV-k tájékoztatójában és az ABA-k befektetőinek szóló, szerződéskötést megelőző tájékoztatókban. A tájékoztatásnak biztosítani kell, hogy a befektetők, mielőtt döntenek az adott ÁÉKBV-be vagy ABA-ba való befektetésről, megértsék és felmérjék a befektetéssel együtt járó kockázatokat.
- (21) A biztosítékok újrafelhasználása likviditást biztosít és lehetővé teszi, hogy a szerződő felek csökkentsék finanszírozási költségeiket. Ugyanakkor gyakran összetett – pénzügyi stabilitási kockázatot jelentő – biztosítéklánccokat hoz létre a hagyományos bankok és az árnyékbankrendszer között. Ha átláthatatlan a biztosítékként nyújtott pénzügyi eszközök újrafelhasználásának és csőd esetén a kapcsolódó kockázatoknak a mértéke, ez alááshatja a szerződő felekbe vetett bizalmat, és súlyosbíthatja a pénzügyi stabilitást veszélyeztető kockázatokat.
- (22) Az újrafelhasználással kapcsolatos átláthatóság növelése érdekében a tájékoztatásra vonatkozóan minimumkövetelményeket kell bevezetni. Újrafelhasználásra csak akkor kerülhet sor, ha a biztosítéket nyújtó fél kifejezett tájékoztatását követően ahhoz kifejezett hozzájárulását adta. Az újrafelhasználáshoz való jog gyakorlásának ezért meg kell jelennie a biztosítéket nyújtó fél értékpapírszámláján, kivéve, ha az adott számlára vonatkozó irányadó jog egy harmadik ország joga, amely esetleg más megfelelő formában írja elő az újrafelhasználás tényének jelzését.
- (23) Bár e rendeletben az újrafelhasználásra vonatkozó szabályok hatálya szélesebb körű, mint a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾, ez a rendelet nem módosítja az említett irányelv hatályát, hanem ezt a rendeletet az említett irányelvvvel együtt kell értelmezni. Azok a feltételek, amelyek mellett a szerződő felek jogosultak az újrafelhasználásra és e jogukat gyakorolhatják, semmilyen módon sem csökkenthetik a tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékról szóló megállapodásokra vonatkozóan a 2002/47/EK irányelv alapján biztosított védelmet. Mindezek alapján az újrafelhasználással kapcsolatos átláthatósági követelmények megsértése nem érintheti az adott ügylet érvényességére vagy hatására vonatkozó nemzeti jogot.
- (24) Ez a rendelet szigorú szabályokat határoz meg az újrafelhasználásra vonatkozó, a szerződő felek által teljesítendő tájékoztatás tekintetében, ez azonban nem sértheti a meghatározott szereplőkhöz, struktúrákhoz és helyzetekhez igazított ágazati szabályok alkalmazását. Következésképp az e rendeletben az újrafelhasználásra vonatkozóan előírt szabályok csak annyiban alkalmazandók például a kollektív befektetési formákra és a befektetési vállalkozások ügyfeleire vagy értéktáira, amennyiben a kollektív befektetési formákra vagy az ügyfelek eszközeinek védelmére vonatkozó jogi keretek nem határoznak meg szigorúbb szabályokat az újrafelhasználás tekintetében, amely szabályok *lex specialis* szabályok és elsőbbséget élveznek az e rendeletben előírt szabályokkal szemben. Mindenekelőtt ez a rendelet nem sértheti azokat az uniós jog vagy nemzeti jog szerinti szabályokat, amelyek korlátozzák a szerződő felek lehetőségét arra, hogy más szerződő felek vagy személyek által biztosítékként nyújtott pénzügyi eszközöket használjanak fel újra. Az újrafelhasználásra vonatkozó követelmények alkalmazását e rendelet hatálybalépésének időpontjához képest hat hónappal el kell halasztani annak érdekében, hogy a szerződő feleknek elegendő idő álljon rendelkezésére az érvényben lévő biztosítéki megállapodásaik – köztük a keretmegállapodások – kiigazítására, továbbá az új biztosítéki megállapodások e rendelettel való összehangjának a biztosítására.

(¹) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

(²) Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatív befektetési alapkezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

(³) Az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EK irányelve (2002. június 6.) a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról (HL L 168., 2002.6.27., 43. o.).

- (25) A terminológia nemzetközi egységességének előmozdítása érdekében e rendelet az „újrafelhasználás” kifejezést az FSB szakpolitikai kerettel összhangban használja. Ez azonban nem eredményezhet következetlenséget az uniós vívmányok terminológiájának használatában, és mindenképp nem sértheti az „újrafelhasználás” kifejezésnek a 2009/65/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv szerinti jelentését.
- (26) Annak biztosítása érdekében, hogy a szerződő felek betartsák az e rendeletről eredő kötelezettségeiket, és hogy az egész Unióban hasonló elbánásban részesüljenek, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciók kiszabására és egyéb, hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási intézkedések megtételére. Az e rendeletben meghatározott közigazgatási szankcióknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek ezért a címzettekkel, a szankció vagy intézkedés alkalmazásakor figyelembe veendő kritériumokkal, a szankciók vagy intézkedések közzétételével, a legfontosabb szankciókiszabási hatáskörökkel és a közigazgatási bírságok mértékével kapcsolatban bizonyos alapvető követelményeknek eleget kell tenniük. Indokolt, hogy a 2009/65/EK és a 2011/61/EU irányelvben meghatározott szankciók és egyéb intézkedések alkalmazandók legyenek a kollektív befektetési formák tekintetében e rendeletben előírt átláthatósági követelmények megsértése esetén.
- (27) Az illetékes hatóságokra ruházott szankciókiszabási hatáskörök nem sérthetik az EKB-nak az 1024/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti, arra vonatkozó kizárólagos hatáskörét, hogy prudenciális felügyeleti feladatainak ellátása keretében hitelintézetek engedélyét visszavonja.
- (28) E rendeletnek a kereskedési adattárak nyilvántartásba vétel iránti kérelmeire és a nyilvántartásból való törlésre vonatkozó rendelkezései nem érintik az 1095/2010/EU rendelet V. fejezetében előírt jogorvoslatokat.
- (29) A pénzügyi szolgáltatások ágazatára vonatkozó technikai standardoknak biztosítaniuk kell a következetes harmonizációt és a betétesek, a befektetők és a fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. A hatékonyság érdekében célszerű, hogy az ESMA, mint nagyon jelentős szakértelemmel rendelkező szerv, kapjon megbízást olyan szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozására, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket. A technikai standardok kidolgozása során az ESMA-nak biztosítania kell a közigazgatási és adatszolgáltatási eljárások hatékonyságát. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján szabályozástechnikai standardokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan: a különböző típusú értékpapír-finanszírozási ügyletek bejelentendő adatai; a kereskedési adattárak nyilvántartásba vétel iránti, illetve a nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti kérelmének részletes szabályai; a kereskedési adattárak részére történő, az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó adatszolgáltatás ellenőrzése érdekében a kereskedési adattárak által alkalmazandó eljárások részletes szabályai; a kereskedési adattárakban tárolt adatok közzétételének gyakorisága és részletei, a kereskedési adattárakban tárolt adatokra vonatkozó követelmények és az azokhoz való hozzáférés részletes szabályai; továbbá, amennyiben szükséges, a melléklet tartalmának részletesebb meghatározása.
- (30) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 291. cikkének és az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az ESMA által kidolgozott végrehajtás-technikai standardokat a következőkre vonatkozóan: a jelentések formátuma és gyakorisága, a kereskedési adattárak nyilvántartásba vétel, illetve a nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti kérelmének formátuma, valamint a szankciók és egyéb intézkedések vonatkozásában az ESMA-val folytatott információcseréje eljárásai és formái.
- (31) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan: azon szervezetek jegyzékének módosítása, amelyeket ki kell zárni e rendelet hatálya alól; valamint a díjtípusok és a díjköteles ügyek, a díjak összege és a kereskedési adattárak általi megfizetésük módja. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus előkészítésekor és szövegezésekor Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (32) Ezen rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, hogy a harmadik országbeli kereskedési adattárak elismerése céljából, valamint az esetleges párhuzamos vagy egymásnak ellentmondó követelmények elkerülése érdekében határozatokat hozzon a harmadik országbeli szabályok értékeléséről. A valamely harmadik ország adatszolgáltatási követelményeinek egyenértékűségéről szóló határozatok alapjául szolgáló értékelés nem sértheti az adott harmadik országban letelepedett és az ESMA által elismert kereskedési adattár azon jogát, hogy az Unióban letelepedett szervezetek számára adatszolgáltatási tevékenységeket biztosítson, mivel az elismerésre vonatkozó határozatnak az egyenértékűségéről szóló határozat céljából végzett ezen értékeléstől függetlennek kell lennie.
- (33) Az egyenértékűségre vonatkozó végrehajtási jogi aktus visszavonása esetén az e rendeletben megállapított összes követelménynek ismét automatikusan vonatkoznia kell a szerződő felekre.
- (34) Adott esetben indokolt, hogy a Bizottság együttműködjön a harmadik országok hatóságaival olyan egymást támogató megoldások kidolgozása érdekében, amelyekkel biztosítható az e rendelet, valamint a harmadik országok által megállapított követelmények közötti összhang, és így elkerülhető bármilyen esetleges párhuzamosság e tekintetben.

- (35) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen egyes pénzüpiaci tevékenységek, így az értékpapír-finanszírozási ügyletek használata és a biztosítékok újrafelhasználása átláthatóságának a releváns kockázatok nyomon követésének és azonosításának lehetővé tétele érdekében történő növelését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e rendelet terjedelme és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (36) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert alapelveket, különösen a személyes adatok védelméhez, a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához, valamint a védelemhez való jogot, a *ne bis in idem* elvét, a vállalkozás szabadságát, a tulajdonhoz való jogot, továbbá a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot. E rendeletet az említett jogoknak és elveknek megfelelően kell alkalmazni.
- (37) A 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultációra került sor az európai adatvédelmi biztossal, és a biztos 2014. július 11-én véleményt nyilvánított⁽²⁾.
- (38) A személyes adatok tagállami illetékes hatóságok, illetve kereskedési adattárak közötti cseréjének, illetve továbbításának meg kell felelnie a személyes adatok továbbítására vonatkozóan a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽³⁾ megállapított szabályoknak. A személyes adatok ESMA, EBH, illetve EIOPA által történő cseréjének, illetve továbbításának meg kell felelnie a személyes adatok továbbítására vonatkozóan a 45/2001/EK rendeletben megállapított szabályoknak.
- (39) A Bizottságnak az ESMA segítségével nyomon kell követnie az e rendeletben rögzített adatszolgáltatási kötelezettség nemzetközi alkalmazását, és erről jelentést kell készítenie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság számára olyan határidőt kell megállapítani a jelentések benyújtására, amely lehetővé teszi, hogy e rendelet korábbi tényleges alkalmazását értékelni lehessen.
- (40) A Bizottságnak – a releváns nemzetközi fórumok keretében végzett munka eredményei alapján, az ESMA, az EBH és az ERKT segítségével – jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács részére az értékpapír-finanszírozási ügyletekhez kapcsolódó kockázatok csökkentésére irányuló nemzetközi erőfeszítések tekintetében elért eredményekről, többek között az FSB-nek a nem központilag elszámolt értékpapír-finanszírozási ügyleteknél alkalmazandó levonásokra vonatkozó ajánlásairól és ezen ajánlásoknak az uniós piacok szempontjából való megfeleléséről.
- (41) Az e rendeletben lefektetett átláthatósági követelmények alkalmazását el kell halasztani annak érdekében, hogy a kereskedési adattáraknak elegendő idő álljon a rendelkezésére ahhoz, hogy a tevékenységeik e rendelet szerinti engedélyezését, illetve elismerését kérelmezzék, valamint hogy a szerződő feleknek és a kollektív befektetési vállalkozásoknak elegendő idő álljon rendelkezésükre az említett követelményeknek való megfeleléshez. Különösen indokolt elhalasztani a kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó további átláthatósági követelmények alkalmazását, figyelembe véve egyrészt az ESMA által 2012. december 18-án közzétett, az illetékes hatóságoknak és az ÁÉKBV-alapkezelő társaságoknak szóló iránymutatásokat, amelyek fakultatív keretet határoznak meg az ÁÉKBV-t kezelő társaságok számára az adatszolgáltatási kötelezettségek tekintetében, másrészt pedig azt, hogy csökkenteni kell a kollektív befektetési vállalkozások kezelőinek adminisztratív terheit. Annak biztosítása érdekében, hogy ténylegesen megvalósuljon az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozóan a kereskedési adattárak felé történő adatszolgáltatás, a szerződő felek típusai szerint szakaszosan kell bevezetni e követelmények alkalmazását. E megközelítés alkalmazásakor figyelembe kell venni, hogy a szerződő fél az e rendeletben lefektetett adatszolgáltatási kötelezettségnek ténylegesen képes-e eleget tenni.
- (42) Az ebben a rendeletben előírt, az értékpapír-finanszírozási ügyletek és egyes tőzsdén kívüli származtatott ügyletek – nevezetesen a teljeshozam-csereügyletek – átláthatóságára vonatkozó új, egységes szabályok szoros kapcsolatban állnak a 648/2012/EU rendeletben lefektetett szabályokkal, mivel a szóban forgó, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek az említett rendelet szerinti adatszolgáltatási követelmények hatálya alá tartoznak. Az átláthatósági és

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

(2) HL C 328., 2014.9.20., 3. o.

(3) Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

adatszolgáltatási követelmények e két csoportja koherens alkalmazási körének biztosítása érdekében egyértelműen meg kell különböztetni egymástól a tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket és a tőzsdei kereskedésben végrehajtott származtatott ügyleteket, függetlenül attól, hogy az ezekkel való kereskedés az Unión belüli vagy harmadik országbeli piacon történik. Ezért módosítani kell a tőzsdén kívüli származtatott ügyletnek a 648/2012/EU rendeletben foglalt fogalom meghatározását annak biztosítása érdekében, hogy az azonos típusú származtatott ügyleteket vagy tőzsdén kívüli származtatott ügyletként, vagy tőzsdei kereskedésben végrehajtott származtatott ügyletként azonosítsák, függetlenül attól, hogy az ezekkel való kereskedés az Unión belüli vagy harmadik országbeli piacon történik.

(43) A 648/2012/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet szabályokat határoz meg az értékpapír-finanszírozási ügyletek és az újrafelhasználás átláthatóságára vonatkozóan.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet a következőkre alkalmazandó:

a) értékpapír-finanszírozási ügylet szerződő fele, amely:

i. az Unióban van letelepedve, beleértve összes fióktelepét, elhelyezkedésüktől függetlenül;

ii. harmadik országban van letelepedve, amennyiben az értékpapír-finanszírozási ügyletre az említett szerződő fél valamely Unión belüli fióktelepének művelete keretében kerül sor;

b) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) alapkezelői (ÁÉKBV-alapkezelők) és befektetési társaságként működő ÁÉKBV-k a 2009/65/EK irányelvvel összhangban;

c) a 2011/61/EU irányelvnek megfelelően engedélyezett alternatív befektetésialap-kezelők (ABAK-ok);

d) újrafelhasználást végző szerződő fél, amely:

i. az Unióban van letelepedve, beleértve összes fióktelepét, elhelyezkedésüktől függetlenül;

ii. harmadik országban van letelepedve, amennyiben:

— az újrafelhasználásra a szerződő fél valamely Unión belüli fióktelepének művelete keretében kerül sor, vagy

— az újrafelhasználás az Unióban letelepedett szerződő fél által vagy egy harmadik országban letelepedett szerződő fél Unión belüli fióktelepe által biztosítéki megállapodás keretében nyújtott pénzügyi eszközöket érint.

(2) A 4. és a 15. cikk nem alkalmazandó az alábbiakra:

a) a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) tagjai, a hasonló feladatokat ellátó más tagállami szervek, valamint az államadósság kezelésével megbízott vagy abban részt vevő más uniós állami szervek;

b) a Nemzetközi Fizetések Bankja.

- (3) A 4. cikk nem alkalmazandó azokra a műveletekre, amelyekben a KBER valamely tagja szerződő fél.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 30. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (2) bekezdésében szereplő jegyzék módosítása céljából.

E célból – az ilyen, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadását megelőzően – a Bizottság jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a központi bankok és az államadósság kezelésével megbízott vagy abban részt vevő állami szervek nemzetközi jogi megítéléséről.

A jelentésnek összehasonlító elemzést kell tartalmaznia arról, hogy több különböző harmadik ország jogi keretén belül milyen megítélés alá esnek a központi bankok és az ilyen szervek. Ha a jelentés, különösen az összehasonlító elemzés és a lehetséges hatások vonatkozásában azt állapítja meg, hogy e harmadik országbeli központi bankoknak és szervezeteknek monetáris feladatkörük tekintetében mentességet kell biztosítani a 15. cikk hatálya alól, akkor a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el e bankoknak és szervezeteknek az e cikk (2) bekezdésében szereplő listába való felvételéről.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „kereskedési adattár”: olyan jogi személy, amely központilag összegyűjti és kezeli az értékpapír-finanszírozási ügyletek adatait;
2. „szerződő fél”: a pénzügyi szerződő fél vagy a nem pénzügyi szerződő fél;
3. „pénzügyi szerződő fél”:
 - a) a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerint engedélyezett befektetési vállalkozás;
 - b) a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ vagy az 1024/2013/EU rendelet szerint engedélyezett hitelintézet;
 - c) a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ szerint engedélyezett biztosító vagy viszontbiztosító;
 - d) a 2009/65/EK irányelv szerint engedélyezett ÁÉKBV, illetve adott esetben annak alapkezelője;
 - e) a 2011/61/EU irányelv szerint engedélyezett vagy nyilvántartásba vett ABAK által kezelt ABA;
 - f) a 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ szerint engedélyezett vagy nyilvántartásba vett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény;
 - g) a 648/2012/EU rendelet szerint engedélyezett központi szerződő fél;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/41/EK irányelve (2003. június 3.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 235., 2003.9.23., 10. o.).

- h) a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ szerint engedélyezett központi értéktár;
- i) harmadik országbeli szervezet, amelyet az a)–h) alpontban felsorolt jogalkotási aktusok alapján engedélyezni kellene vagy nyilvántartásba kellene venni, ha az Unióban lenne letelepedve;
4. „nem pénzügyi szerződő fél”: a 3. pontban említett szervezetektől eltérő, az Unióban vagy valamely harmadik országban letelepedett vállalkozás;
5. „letelepedett”:
- a) természetes személy szerződő fél esetén a központi ügyintézés helye;
- b) jogi személy szerződő fél esetén a székhely;
- c) amennyiben a szerződő félnek a nemzeti jog alapján nincs székhelye, a központi ügyintézés helye;
6. „fióktelep”: az üzleti tevékenységnek a központi ügyintézés helyétől eltérő helye, amely a szerződő fél része és nem önálló jogi személy;
7. „értékpapír vagy áru kölcsönbe adása” és „értékpapír vagy áru kölcsönbe vétele”: olyan ügylet, amellyel egy szerződő fél értékpapírokat vagy árukat ad át azzal a kötelezettségvállalással, hogy a kölcsönbe vevő azonos értékpapírokat, illetve árukat fog visszaadni valamely konkrét jövőbeli időpontban vagy amikor a kölcsönbe adó erre kéri; az ügylet az értékpapírokat vagy árukat átadó szerződő fél szempontjából értékpapír vagy áru kölcsönbe adásának, az átvevő szerződő fél szempontjából pedig értékpapír vagy áru kölcsönbe vételének tekintendő;
8. „vétel-eladás ügylet” (buy-sell back) és „eladás-visszavásárlás ügylet” (sell-buy back): olyan ügylet, amellyel egy szerződő fél értékpapírokat, árukat, illetve értékpapírokat vagy áruk tulajdonjogához kapcsolódó garantált jogokat vásárol vagy ad el, és amely ügylet során vállalja, hogy meghatározott áron, valamely jövőbeli időpontban ugyanolyan típusú értékpapírokat, árukat vagy ilyen garantált jogokat ad el, illetve vásárol vissza; az adott ügylet az értékpapírokat, árukat vagy garantált jogokat megvásárló szerződő fél szempontjából vétel-eladás ügyletnek, az azokat eladó szerződő fél szempontjából pedig eladás-visszavásárlás ügyletnek minősül; e vétel-eladás ügyletre és eladás-visszavásárlás ügyletre a 9. pont értelmében vett repomegállapodás, illetve fordított repomegállapodás nem irányadó;
9. „repoügylet”: olyan, megállapodásban szabályozott ügylet, amellyel egy szerződő fél értékpapírokat, árukat, illetve értékpapírokat vagy áruk tulajdonjogához kapcsolódó olyan garantált jogokat ruház át, amelyek esetében a garanciát olyan elismert tőzsde bocsátja ki, amely az értékpapírokhöz vagy az árukhoz való jogokkal rendelkezik, úgy, hogy a megállapodás nem teszi lehetővé a szerződő fél számára, hogy az adott értékpapírt vagy árut egyszerre több szerződő félre ruházza át vagy adja biztosítékul, továbbá kötelezettséget ír elő azoknak, illetve azokat helyettesítő, ugyanolyan típusú értékpapíroknak vagy áruknak meghatározott áron történő visszavásárlására, az átruházó szerződő fél által meghatározott vagy meghatározandó jövőbeli időpontban; a megállapodás az értékpapírokat, illetve árukat eladó szerződő fél szempontjából repomegállapodásnak, az azokat megvásárló szerződő fél szempontjából fordított repomegállapodásnak tekintendő;
10. „értékpapírügyletkeze kapcsolódó hitel”: olyan ügylet, amelyben egy szerződő fél értékpapírokat vásárlásával, eladásával, tartásával, illetve kereskedésével kapcsolatban hitelt nyújt; nem tartoznak ide az egyéb, értékpapír-fedezet mellett nyújtott kölcsönök;
11. „értékpapír-finanszírozási ügylet”:
- a) repoügylet;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az Európai Unión belüli értékpapír-kiegénylítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.).

- b) értékpapír vagy áru kölcsönbe adása, valamint értékpapír vagy áru kölcsönbe vétele;
- c) vétel-eladás ügylet vagy eladás-visszavásárlás ügylet;
- d) értékpapírügyletkez kapcsolódó hitel;
12. „újrafelhasználás”: biztosítéki megállapodás keretében kapott pénzügyi eszköznek a biztosítékot átvevő szerződő fél által saját nevében és saját számlára, illetve egy másik szerződő fél, többek között természetes személy számlájára való felhasználása, az ilyen felhasználás kizárólag tulajdonjog-átruházással vagy a 2002/47/EK irányelv 5. cikkével összhangban rendelkezési jog gyakorlásával jár, de nem jár a pénzügyi eszköz likviddé tételével a biztosítékot nyújtó szerződő fél nemteljesítése esetén;
13. „tulajdonjog-átruházási biztosítékról szóló megállapodás”: a 2002/47/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott, szerződő felek között valamely kötelezettség fedezetére kötött, tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás;
14. „értékpapírokból álló biztosítékról szóló megállapodás”: a 2002/47/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott, szerződő felek között valamely kötelezettség fedezetére kötött, értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás;
15. „biztosítéki megállapodás”: tulajdonjog-átruházási biztosítékról szóló megállapodás és értékpapírokból álló biztosítékról szóló megállapodás;
16. „pénzügyi eszköz”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 15. pontjában meghatározott pénzügyi eszköz;
17. „áru”: az 1287/2006/EK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ 2. cikkének 1. pontjában meghatározott áru;
18. „teljeshozam-csereügylet”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 7. pontjában meghatározottak szerinti, olyan származtatott ügylet, amelyben egy szerződő fél egy referenciakötelezettség teljes gazdasági eredményét – ideértve a kamat- és díjbevételeket, az árfolyamváltozásból eredő nyereséget és veszteséget, valamint a hitelvesztéseket – átruházza egy másik szerződő félre.

II. FEJEZET

AZ ÉRTÉKPAPÍR-FINANSZÍROZÁSI ÜGYLETEK ÁTLÁTHATÓSÁGA

4. cikk

Az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség és adatvédelem

(1) Az értékpapír-finanszírozási ügyletek szerződő felei az 5. cikkel összhangban nyilvántartásba vett vagy a 19. cikkel összhangban elismert kereskedési adattárnak bejelentik az általuk megkötött értékpapír-finanszírozási ügyletek, illetve az ügyletek módosításainak és lezárásának adatait. Ezen adatszolgáltatást legkésőbb az ügylet megkötését, módosítását, illetve lezárását követő munkanapon kell teljesíteni.

Az első albekezdésben előírt adatszolgáltatási kötelezettség azokra az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozik, amelyeket:

- a) a vonatkozó, a 33. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti alkalmazási időpontot megelőzően kötöttek meg és az említett időpontban fennállnak, amennyiben:
- az említett értékpapír-finanszírozási ügyletek lejáratának időpontjái több mint 180 nap van hátra; vagy
 - az említett értékpapír-finanszírozási ügyletek nyitott lejáratúak, és 180 nappal az említett időpontot követően fennállnak;

⁽¹⁾ A Bizottság 1287/2006/EK rendelete (2006. augusztus 10.) a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési vállalkozások nyilvántartás-vezetési kötelezettségei, az ügyletek bejelentése, a piac átláthatósága, a pénzügyi eszközök piaci bevezetése, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 241., 2006.9.2., 1. o.).

b) a vonatkozó, a 33. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti alkalmazási időpontban vagy azt követően kötöttek.

A második albekezdés a) pontjában említett értékpapír-finanszírozási ügyletekről a vonatkozó, a 33. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett alkalmazási időponttól számított 190 napon belül adatokat kell szolgáltatni.

(2) Az adatszolgáltatási kötelezettség hatálya alá tartozó szerződő fél átruházhatja az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó adatszolgáltatás feladatát.

(3) Amennyiben pénzügyi szerződő fél olyan nem pénzügyi szerződő féllel köt értékpapír-finanszírozási ügyletet, amely a mérlegfordulónapján nem lépi túl a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 3. cikkének (3) bekezdésében lefektetett három kritérium közül legalább kettő esetében a határértéket, a pénzügyi szerződő fél feladata, hogy mindkét szerződő fél nevében teljesítse az adatszolgáltatást.

Amennyiben az értékpapír-finanszírozási ügylet szerződő fele alapkezelő által kezelt ÁÉKBV, az alapkezelő feladata, hogy az említett ÁÉKBV nevében teljesítse az adatszolgáltatást.

Amennyiben az értékpapír-finanszírozási ügylet szerződő fele ABA, az ABA ABAK-jának a feladata, hogy az említett ABA nevében teljesítse az adatszolgáltatást.

(4) A szerződő feleknek az ügylet lezárását követően legalább öt évig meg kell őrizniük nyilvántartásukban az általuk megkötött, módosított vagy lezárt értékpapír-finanszírozási ügyletek adatait.

(5) Amennyiben nem áll rendelkezésre kereskedési adattár az értékpapír-finanszírozási ügylet adatainak nyilvántartásba vételéhez, a szerződő feleknek gondoskodniuk kell ezen adatoknak az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapíri Hatóság) (ESMA) számára való szolgáltatásáról.

Ezekben az esetekben az ESMA gondoskodik arról, hogy a 12. cikk (2) bekezdésében említett valamennyi érintett szervezet hozzáférjen az értékpapír-finanszírozási ügyletek minden olyan adatához, amely feladata és megbízatása teljesítéséhez szükséges.

(6) Az e cikknek megfelelően kapott információk tekintetében a kereskedési adattárak és az ESMA tiszteletben tartja az információk bizalmas jellegére, integritására és védelmére vonatkozó releváns előírásokat, és megfelel a különösen a 648/2012/EU rendelet 80. cikkében meghatározott kötelezettségeknek. E cikk alkalmazásában a 648/2012/EU rendelet 80. cikkének a rendelet 9. cikkére és a származtatott ügyletekre való hivatkozásait e cikkre, illetve az értékpapír-finanszírozási ügyletekre való hivatkozásként kell értelmezni.

(7) Az, hogy egy szerződő fél vagy annak nevében egy másik szervezet valamely kereskedési adattár vagy az ESMA részére értékpapír-finanszírozási ügyletekkel kapcsolatban adatokat szolgáltat, nem tekinthető a szerződéses, törvényi, szabályozási vagy közigazgatási rendelkezések által előírt, adatközlésre vonatkozó korlátozások megsértésének.

(8) Az adatközlés semmiféle felelősséget nem keletkeztet az adatszolgáltató jogalanyra, annak igazgatóira, illetve munkavállalóira nézve.

(9) E cikk egységes alkalmazása, valamint a 648/2012/EU rendelet 9. cikke szerinti bejelentési kötelezettséggel és a nemzetközileg elfogadott standardokkal való konzisztencia érdekében az ESMA a KBER-rel szorosan együttműködve, és igényeinek figyelembevételével, szabályozás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza a különböző típusú értékpapír-finanszírozási ügyletek esetében az e cikk (1) és (5) bekezdésében említett adatszolgáltatás részleteit, amelyeknek legalább a következőket tartalmazniuk kell:

a) az értékpapír-finanszírozási ügyletben részt vevő felek, és – amennyiben ezektől eltér – az ügyletből származó jogok és kötelezettségek kedvezményezettje;

b) névérték; pénznem; a biztosítékként alkalmazott eszközök és azok típusa, minősége és értéke; a biztosítéknyújtás módja; a biztosíték újrafelhasználásra rendelkezésre áll-e; amennyiben a biztosíték más eszközöktől megkülönböztethető, újrafelhasználásra került-e; a biztosítéket esetlegesen helyettesítő eszköz; a repokamatláb, az értékpapír-, illetve árukölcsönzési díj vagy az értékpapírügyletkezelővel kapcsolódó hitel kamatlába; bármely levonás; az értéknapi; a lejárat időpontja; az első lehívhatóság időpontja; és a piaci szegmens.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

c) az értékpapír-finanszírozási ügylettől függően a következők:

- i. a készpénz formájú biztosíték újrabefektetése;
- ii. a kölcsönbe vett vagy adott értékpapírok vagy áruk.

Az említett technikai standardtervezetek kidolgozásánál az ESMA-nak figyelembe kell vennie az eszközcsoportok technikai sajátosságait, és azokat úgy kell kialakítani, hogy adott esetben lehetővé tegyék az egyes biztosítékokkal kapcsolatos, pozíciónkénti adatszolgáltatást.

Az ESMA-nak 2017. január 13-ig be kell nyújtania a Bizottság részére az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(10) Az e cikk (1) bekezdése alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása, valamint lehetőség szerint a 648/2012/EU rendelet 9. cikke szerinti bejelentési kötelezettséggel való konzisztencia, továbbá a kereskedési adattárak közötti formátumharmonizáció érdekében az ESMA a KBER-rel szorosan együttműködve és igényeinek figyelembevételével szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben az egyes értékpapír-finanszírozási ügylettípusokra meghatározza az e cikk (1) és (5) bekezdésében említett adatszolgáltatás formátumát és gyakoriságát.

A formátumnak ki kell terjednie különösen az alábbiakra:

- a) globális jogalany-azonosítók (LEI-k), vagy – a globális jogalany-azonosító rendszer teljes körű megvalósításáig – előzetes LEI-k;
- b) nemzetközi értékpapír-azonosító számok (ISIN-ek); és
- c) egyedi ügyletazonosítók.

Az ESMA az említett technikai standardtervezetek kidolgozása során figyelembe veszi a nemzetközi fejleményeket, valamint az uniós, illetve nemzetközi szinten elfogadott standardokat.

Az ESMA-nak 2017. január 13-ig be kell nyújtania a Bizottság részére az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

III. FEJEZET

A KERESKEDÉSI ADATTÁRAK NYILVÁNTARTÁSA ÉS FELÜGYELETE

5. cikk

A kereskedési adattárak nyilvántartásba vétele

(1) A 4. cikk céljából az ESMA az e cikkben meghatározott feltételek mellett és eljárással nyilvántartásba veszi a kereskedési adattárakat.

(2) E cikk szerint az a kereskedési adattár vehető nyilvántartásba, amely az Unióban letelepedett jogi személy, eljárásokat alkalmaz annak ellenőrzésére, hogy a 4. cikk (1) bekezdése szerint számukra benyújtott adatszolgáltatás tartalma teljes körű és pontos-e, és megfelel a 648/2012/EU rendelet 78., 79. és 80. cikkében meghatározott követelményeknek. E cikk alkalmazásában a 648/2012/EU rendelet 78. és 80. cikkében a 9. cikkére való hivatkozásokat az e rendelet 4. cikkére való hivatkozásként kell értelmezni.

(3) A kereskedési adattárak nyilvántartásba vétele az Unió egész területére érvényes.

(4) A nyilvántartásba vett kereskedési adattárnak mindenkor meg kell felelnie a nyilvántartásba vétel feltételeinek. A kereskedési adattárnak indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell az ESMA-t a nyilvántartásba vételi feltételek teljesülésében bekövetkező bármely lényeges változásról.

(5) A kereskedési adattárnak a következők egyikét be kell nyújtania az ESMA-hoz:

a) nyilvántartásba vétel iránti kérelem,

b) a 648/2012/EU rendelet VI. címe 1. fejezete szerint már nyilvántartásba vett kereskedési adattárak esetén a nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti kérelem az e rendelet 4. cikkének alkalmazása céljából.

(6) A kérelem kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül az ESMA megállapítja, hogy a kérelmet hiánytalanul nyújtották-e be.

Ha a kérelem hiányos, az ESMA határidőt szab meg, amelynek leteltéig a kereskedési adattárnak pótlólagos információkat kell nyújtania.

Az ESMA azt követően, hogy megállapította a kérelem hiánytalanságát, ennek megfelelően értesíti a kereskedési adattárat.

(7) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az ESMA-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyek meghatározzák a következők mindegyikével kapcsolatos részleteket:

a) az e cikk (2) bekezdésében említett azon eljárások, amelyeket a kereskedési adattárak a 4. cikk (1) bekezdése szerint számukra szolgáltatott adatok tartalma teljes körűségének és pontosságának ellenőrzésére kell, hogy alkalmazzanak,

b) az (5) bekezdés a) pontjában említett nyilvántartásba vétel iránti kérelem,

c) egyszerűsített kérelem – a párhuzamos követelmények elkerülése érdekében – az (5) bekezdés b) pontjában említett, nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránt.

Az ESMA-nak 2017. január 13-ig be kell nyújtania a Bizottság részére az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(8) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében az ESMA kidolgozza a következők mindegyikének formátumát meghatározó végrehajtás-technikai standardok tervezetét:

a) az (5) bekezdés a) pontjában említett nyilvántartásba vétel iránti kérelem;

b) a (5) bekezdés b) pontjában említett, nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti kérelem.

Az első albekezdés b) pontja tekintetében az ESMA egyszerűsített formátumot dolgoz ki a párhuzamos eljárások elkerülése érdekében.

Az ESMA 2017. január 13-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

6. cikk

Az illetékes hatóságoknak a nyilvántartásba vételt vagy a nyilvántartásba vétel kiterjesztését megelőző értesítése és a velük folytatandó konzultáció

(1) Amennyiben valamely, a nyilvántartásba vételét vagy a nyilvántartásba vétel kiterjesztését kérelmező kereskedési adattár a letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatósága már engedélyezett vagy nyilvántartásba vett, az ESMA indokolatlan késedelem nélkül értesíti az említett illetékes hatóságot, illetve konzultál vele, mielőtt az érintett kereskedési adattárat nyilvántartásba venné.

(2) Az ESMA és az érintett illetékes hatóság minden olyan információt átad egymásnak, amelyre szükség van az adott kereskedési adattár nyilvántartásba vételéhez vagy a nyilvántartásba vétel kiterjesztéséhez, illetve annak felügyeletéhez, hogy a szervezet megfelel-e a nyilvántartásba vételére, illetve az engedélyezésére a letelepedési helye szerinti tagállamban rá vonatkozó feltételeknek.

7. cikk

A kérelem megvizsgálása

(1) Az ESMA az 5. cikk (6) bekezdésében említett értesítéstől számított 40 munkanapon belül a kereskedési adattár e fejezetnek való megfelelése alapján megvizsgálja a nyilvántartásba vételi kérelmet, vagy a nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti kérelmet, és megalapozott indokolással ellátott határozatot fogad el a nyilvántartásba vételnek vagy a nyilvántartásba vétel kiterjesztésének az elfogadásáról vagy elutasításáról.

(2) Az ESMA által az (1) bekezdésnek megfelelően kibocsátott határozat az elfogadása utáni ötödik munkanapon lép hatályba.

8. cikk

Értesítés az ESMA nyilvántartásba vételre vagy a nyilvántartásba vétel kiterjesztésére vonatkozó határozatáról

(1) Amennyiben az ESMA a 7. cikk (1) bekezdésében említettek szerinti határozatot fogad el, vagy a 10. cikk (1) bekezdése szerint valamely kereskedési adattárat töröl a nyilvántartásból, öt munkanapon belül értesítenie kell a kereskedési adattárat, és a határozatát teljes körűen meg kell indokolnia.

Az ESMA-nak határozatáról indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell a 6. cikk (1) bekezdésében említett illetékes hatóságot is.

(2) Az ESMA-nak az (1) bekezdéssel összhangban hozott minden határozatáról tájékoztatnia kell a Bizottságot.

(3) Az ESMA köteles a honlapján közzétenni az e rendelettel összhangban nyilvántartásba vett kereskedési adattárak listáját. E listát az (1) bekezdés szerinti határozat elfogadásától számított öt munkanapon belül frissíteni kell.

9. cikk

Az ESMA hatásköre

(1) A 648/2012/EU rendeletnek az I. és II. mellékletével együtt értelmezett 61–68., 73. és 74. cikkével összhangban az ESMA-ra ruházott hatásköröket e rendelet tekintetében is gyakorolni kell. A 648/2012/EU rendelet I. mellékletében az említett rendelet 81. cikkének (1) és (2) bekezdésére való hivatkozásokat az e rendelet 12. cikkének (1) és (2) bekezdésére való hivatkozásként kell értelmezni.

(2) A 648/2012/EU rendelet 61., 62. és 63. cikke által az ESMA-ra vagy az ESMA valamely tisztviselőjére vagy az ESMA által felhatalmazott valamely személyre ruházott hatáskörök nem használhatók fel olyan információk vagy dokumentumok kiszolgáltatásának az előírására, amelyekre titoktartási kötelezettség vonatkozik.

10. cikk

Törlés a nyilvántartásból

(1) Az ESMA a 648/2012/EU rendelet 73. cikkének sérelme nélkül köteles törölni a kereskedési adattárat a nyilvántartásból, amennyiben a kereskedési adattár:

a) kifejezetten lemond a nyilvántartásban való szereplésről, vagy az elmúlt hat hónap során nem nyújtott szolgáltatást;

- b) a nyilvántartásba vételt valótlan tény állításával vagy egyéb szabálytalan módon érte el;
- c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek mellett a nyilvántartásba vételére sor került.

(2) Az ESMA-nak indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell a 6. cikk (1) bekezdésében említett érintett illetékes hatóságot az adott kereskedési adattár nyilvántartásból való törlésére vonatkozó határozatáról.

(3) Amennyiben annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelyben az érintett kereskedési adattár a szolgáltatásait nyújtja és a tevékenységét végzi, úgy véli, hogy az (1) bekezdésben foglalt feltételek valamelyike teljesült, felkérheti az ESMA-t, hogy vizsgálja meg, teljesülnek-e az érintett kereskedési adattárnak a nyilvántartásból való törlésére vonatkozó feltételek. Amennyiben az ESMA úgy határoz, hogy nem törli a nyilvántartásból az érintett kereskedési adattárat, e határozatát teljes körűen meg kell indokolnia.

(4) Az e cikk (3) bekezdésében említett illetékes hatóság az e rendelet 16. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja alapján kijelölt illetékes hatóság.

11. cikk

Felügyeleti díjak

(1) Az ESMA ezzel a rendelettel és az e cikk (2) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban díjakat számít fel a kereskedési adattáraknak. A díjaknak az érintett kereskedési adattár árbevételével arányosnak kell lenniük, és teljes mértékben fedezniük kell az ESMA-nak a kereskedési adattárak nyilvántartásba vételéhez, elismeréséhez és felügyeletéhez kapcsolódó szükségessé kiadásait, valamint az illetékes hatóságok azon költségeit, amelyek az e rendelet 9. cikke (1) bekezdésének alapján megvalósuló feladatátruházás következtében esetlegesen felmerülnek. Amennyiben e rendelet 9. cikkének (1) bekezdése a 648/2012/EU rendelet 74. cikkére hivatkozik, az említett rendelet 72. cikkének (3) bekezdésére való hivatkozásokat az e cikk (2) bekezdésére való hivatkozásként kell értelmezni.

Amennyiben a kereskedési adattárat a 648/2012/EU rendelet VI. címének 1. fejezete értelmében már nyilvántartásba vették, az e bekezdés első albekezdésében említett díjakat csak olyan mértékben kell kiigazítani, hogy azok tükrözzék a kereskedési adattárak e rendelet szerinti nyilvántartásba vételével, elismerésével és felügyeletével kapcsolatban felmerülő további szükséges kiadásokat és költségeket.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 30. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a díjtípusoknak és a díjköteles ügyeknek, a díjak összegének és megfizetésük módjának részletes meghatározása céljából.

12. cikk

A kereskedési adattárakban tárolt adatok átláthatósága és hozzáférhetősége

(1) A kereskedési adattárak kötelesek rendszeresen és könnyen elérhető formában, ügylettípus szerinti bontásban közzétenni azoknak az értékpapír-finanszírozási ügyleteknek az aggregált pozícióit, amelyekről nekik adatot szolgáltatottak.

(2) A kereskedési adattáraknak gyűjteniük és tárolniuk kell az értékpapír-finanszírozási ügyletek adatait, és biztosítaniuk kell, hogy a következő szervezetek feladatuk és megbízatásuk teljesítése céljából közvetlenül és késedelem nélkül hozzáférjenek azokhoz:

- a) az ESMA;
- b) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) (EBH);
- c) az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) (EIOPA);
- d) az ERKT;
- e) az azon ügyletek kereskedési helyszíneit felügyelő illetékes hatóság, amelyekre vonatkozóan adatszolgáltatást teljesítettek;
- f) a KBER érintett tagjai, ideértve az 1024/2013/EU tanácsi rendelet szerinti egységes felügyeleti mechanizmus keretében tartozó feladatait ellátó Európai Központi Bankot (EKB);

- g) annak a harmadik országnak az érintett hatóságai, amelynek tekintetében a 19. cikk (1) bekezdése értelmében végrehajtási jogi aktust fogadtak el;
- h) a 2004/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 4. cikke értelmében kijelölt felügyeleti hatóságok;
- i) azok az érintett uniós értékpapír-piaci hatóságok, amelyek felügyeleti feladatai és megbízatása kiterjednek az e rendelet hatálya alá tartozó ügyletekre, piacokra, résztvevőkre és eszközökre;
- j) a 713/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾ létrehozott Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége;
- k) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ 3. cikke szerint kijelölt szanalási hatóságok;
- l) a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ által létrehozott Egységes Szanalási Testület;
- m) a 16. cikk (1) bekezdésében említett hatóságok.

(3) E cikk egységes alkalmazása érdekében az ESMA-nak a KBER-rel szorosán együttműködve és a (2) bekezdésben említett szervezetek igényeinek figyelembevételével szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők meghatározására:

- a) az (1) bekezdésben említett aggregált pozíciók adatai és közzétételük gyakorisága, valamint a (2) bekezdésben említett értékpapír-finanszírozási ügyletek adatai;
- b) az ahhoz szükséges operatív standardok, hogy időben, strukturált és átfogó módon végre tudják hajtani:
 - i. az adatok kereskedési adattárak általi összegyűjtését;
 - ii. az adatok adattárak közötti összesítését és összehasonlítását;
- c) azon információk részletes meghatározása, amelyekhez a (2) bekezdésben említett szervezeteknek hozzá kell férniük, figyelembe véve a megbízatásukat és sajátos igényeiket;
- d) azok a feltételek, amelyek mellett a (2) bekezdésben említett szervezeteknek közvetlenül és azonnal hozzá kell férniük a kereskedési adattárakban tárolt adatokhoz.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezet kidolgozásakor gondoskodni kell arról, hogy az (1) bekezdés alapján közzétett információk ne tegyék lehetővé az értékpapír-finanszírozási ügyletek szerződő feleinek azonosítását.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/25/EK irányelve (2004. április 21.) a nyilvános vételi ajánlatról (HL L 142., 2004.4.30., 12. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 713/2009/EK rendelete (2009. július 13.) az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége létrehozásáról (HL L 211., 2009.8.14., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról EGT-vonatkozású szöveg (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanalási Mechanizmus keretében történő szanalására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanalási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

Az ESMA-nak 2017. január 13-ig be kell nyújtania a Bizottság részére az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

IV. FEJEZET

ÁTLÁTHATÓSÁG BIZTOSÍTÁSA A BEFEKTETŐK SZÁMÁRA

13. cikk

A kollektív befektetési vállalkozások átláthatóságának biztosítása a rendszeres beszámolóikban

(1) Az ÁÉKBV-alapkezelőknek, a befektetési társaságként működő ÁÉKBV-knek és az ABAK-oknak tájékoztatniuk kell a befektetőket az értékpapír-finanszírozási ügyletek és a teljeshozam-csereügyletek alkalmazási módjairól a következő módon:

- a) az ÁÉKBV-alapkezelőknek és a befektetési társaságokként működő ÁÉKBV-knek a 2009/65/EK irányelv 68. cikkében említett féléves és éves beszámolóban kell közölniük ezeket az információkat;
- b) az ABAK-oknak a 2011/61/EU irányelv 22. cikkében említett éves jelentésükben kell közölniük ezeket az információkat.

(2) Az értékpapír-finanszírozási ügyletekre és a teljeshozam-csereügyletekre vonatkozó tájékoztatásnak tartalmaznia kell a melléklet A. részében előírt adatokat.

(3) Az adatok egységes közzététele, és emellett az értékpapír-finanszírozási ügyletek és teljeshozam-csereügyletek különböző típusai sajátosságainak figyelembevétele érdekében az ESMA – figyelembe véve a 2009/65/EK és 2011/61/EU irányelvben lefektetett követelményeket, valamint a változó piaci gyakorlatokat – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki, amelyekben részletesebben meghatározza a melléklet A. részének tartalmát.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

14. cikk

A kollektív befektetési vállalkozások átláthatósága a szerződéskötést megelőző dokumentumokban

(1) A 2009/65/EK irányelv 69. cikkében említett ÁÉKBV-tájékoztatóban, illetve a 2011/61/EU irányelv 23. cikkének (1) és (3) bekezdése szerinti, az ABAK-ok által a befektetőknek nyújtandó tájékoztatásban meg kell határozni azokat az értékpapír-finanszírozási ügyleteket és teljeshozam-csereügyleteket, amelyek alkalmazására az ÁÉKBV-alapkezelő, a befektetési társaságként működő ÁÉKBV, illetve az ABAK engedéllyel rendelkezik, és a tájékoztatást adó társaságnak egyértelműen ki kell jelentenie, hogy ezeket az ügyleteket és pénzügyi eszközöket alkalmazza.

(2) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatóban, illetve a befektetők részére nyújtandó tájékoztatásnak tartalmaznia kell a melléklet B. szakaszában előírt adatokat.

(3) A változó piaci gyakorlatok figyelembevétele, illetve az adatok egységes közzététele érdekében az ESMA – figyelembe véve a 2009/65/EK és a 2011/61/EU irányelvekben lefektetett követelményeket – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki, amelyekben részletesebben meghatározza a melléklet B. részének tartalmát.

Az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az ESMA-nak figyelembe kell vennie, hogy elegendő időt szükséges hagyni azok alkalmazása előtt.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

V. FEJEZET

ÁTLÁTHATÓSÁG AZ ÚJRAFELHASZNÁLÁS SORÁN

15. cikk

Biztosítéki megállapodás értelmében kapott pénzügyi eszközök újrafelhasználása

(1) A szerződő felek abban az esetben jogosultak a biztosítékként kapott pénzügyi eszközöket újrafelhasználni, ha legalább az alábbi két feltétel teljesül:

a) a biztosítéket átvevő szerződő fél megfelelően, írásban tájékoztatta a biztosítéket nyújtó szerződő felet azokról a kockázatokról és következményekről, amelyek az alábbi esetek egyikében merülhetnek fel:

i. hozzájárulás az értékpapírokból álló biztosítékokról szóló megállapodás értelmében nyújtott biztosíték felhasználásának jogához, a 2002/47/EK irányelv 5. cikkével összhangban;

ii. tulajdonjog-átruházási biztosítékokról szóló megállapodás megkötése;

b) az értékpapírokból álló biztosítékokról szóló megállapodásban részes biztosítéket nyújtó szerződő fél előzetes, kifejezett hozzájárulását adta, és ezt az aláírásával, írásban vagy más, jogi szempontból ezzel egyenértékű módon igazolta, amennyiben a megállapodás feltételei értelmében a 2002/47/EK irányelv 5. cikkével összhangban rendelkezik a felhasználás jogával; vagy kifejezetten vállalta, hogy tulajdonjog-átruházási biztosítékokról szóló megállapodás révén nyújtja a biztosítéket.

Az első albekezdés a) pontjára tekintettel a biztosítéket nyújtó szerződő felet írásban tájékoztatni kell legalább a biztosítéket átvevő szerződő fél nemteljesítése esetén lehetséges kockázatokról és következményekről.

(2) A szerződő felek az újrafelhasználáshoz való jogukat csak abban az esetben gyakorolhatják, ha legalább az alábbi két feltétel teljesül:

a) az újrafelhasználás az (1) bekezdés b) pontjában említett biztosítéki megállapodásban meghatározott feltételeknek megfelelően történik;

b) a biztosítéki megállapodás keretében kapott pénzügyi eszközök áthelyezése a biztosítéket nyújtó szerződő fél számlájáról történik.

Az első albekezdés b) pontjától eltérve abban az esetben azonban, amikor a biztosítéki megállapodásban részes valamely szerződő fél harmadik országban van letelepedve, a biztosítéket nyújtó fél számláját harmadik országban vezetik és arra ezen ország törvényei vonatkoznak, az újrafelhasználást a biztosítéket nyújtó fél számlájáról történő áthelyezéssel, vagy más megfelelő módon igazolni kell.

(3) Ez a cikk nem sérti a szigorúbb ágazati előírásokat, különösen a 2009/65/EK és a 2014/65/EU irányelveket, valamint a biztosítéket nyújtó szerződő felek nagyobb fokú védelmének biztosítását célzó nemzeti jogot.

(4) Ez a cikk nem érinti az ügyletek érvényességével vagy hatásával kapcsolatos nemzeti jogot.

VI. FEJEZET

FELÜGYELET ÉS ILLETÉKES HATÓSÁGOK

16. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése és hatáskörei

(1) E rendelet alkalmazásában illetékes hatóságok az alábbiak:

- a) pénzügyi szerződő felek esetében a 648/2012/EU, az 1024/2013/EU és a 909/2014/EU rendelet, valamint a 2003/41/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU és a 2014/65/EU irányelv értelmében vett illetékes hatóságok vagy nemzeti illetékes hatóságok, továbbá a 2009/138/EK irányelv értelmében vett felügyeleti hatóságok;
- b) nem pénzügyi szerződő felek esetében a 648/2012/EU rendelet 10. cikkének (5) bekezdésével összhangban kijelölt illetékes hatóságok;
- c) e rendelet 13. és a 14. cikke alkalmazásában, az ÁÉKBV-alapkezelők és a befektetési társaságként működő ÁÉKBV-k vonatkozásában a 2009/65/EK irányelv 97. cikkével összhangban kijelölt illetékes hatóságok;
- d) e rendelet 13. és a 14. cikke alkalmazásában, az ABAK-ok vonatkozásában a 2011/61/EU irányelv 44. cikkével összhangban kijelölt illetékes hatóságok.

(2) Az illetékes hatóságoknak gyakorolniuk kell az (1) bekezdésben említett rendelkezésekkel rájuk ruházott hatásköröket, és felügyelniük kell az e rendeletben meghatározott kötelezettségeknek való megfelelést.

(3) Az e cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett illetékes hatóságoknak folyamatosan ellenőrizniük kell, hogy a területükön letelepedett ÁÉKBV-alapkezelők, befektetési társaságként működő ÁÉKBV-k és ABAK-ok kizárólag akkor alkalmazzanak értékpapír-finanszírozási ügyleteket és teljeshozam-csereügyleteket, ha megfelelnek a 13. és a 14. cikknek.

17. cikk

Az illetékes hatóságok közötti együttműködés

(1) A 16. cikkben említett illetékes hatóságoknak és az ESMA-nak szorosan együtt kell működniük és információt kell cserélniük egymással az e rendelet szerinti feladataik elvégzése és különösen e rendelet megsértésének megállapítása és orvoslása céljából.

(2) Az illetékes hatóságok kizárólag valamelyik alábbi, kivételes esetekben utasíthatják el, hogy az (1) bekezdés szerinti együttműködés, illetve információcsere iránti megkeresés alapján eljárjanak:

- a) ha a megkeresett illetékes hatóság tagállamának hatóságai előtt már bírósági eljárás indult a szóban forgó cselekményekkel kapcsolatban az érintett személyek ellen; vagy
- b) ha a megkeresett illetékes hatóság tagállamában már jogerős bírósági határozatot hoztak a szóban forgó cselekmények tekintetében, az érintett személyekre vonatkozóan.

Ha az illetékes hatóság a fentiek alapján elutasítja a megkeresés teljesítését, akkor erről értesítenie kell a megkereső hatóságot és az ESMA-t, és a lehető legrészletesebb információkat kell megadnia.

(3) A 12. cikk (2) bekezdésében említett szervezeteknek és a KBER érintett tagjainak az e bekezdésben meghatározott feltételekkel összhangban szorosan együtt kell működniük.

Ezen együttműködés bizalmas jellegű és csak az érintett illetékes hatóságok indokolt kérésére történhet, kizárólag abból a célból, hogy a szóban forgó hatóságok számára lehetővé váljon feladataik teljesítése.

Az első és második albekezdés ellenére, a KBER tagjai megtagadhatják az információk átadását, amennyiben a szóban forgó ügyletekben a monetáris hatóságként rájuk ruházott hatásköreik gyakorlása részeként vesznek részt.

Amennyiben a KBER érintett tagja a harmadik albekezdés szerint megtagadja az információk átadását, erről – indokolással együtt – köteles értesíteni a kérelmező hatóságot.

18. cikk

Szakmai titoktartás

(1) Az e rendelet alapján kapott, kicserélt és továbbított bizalmas információkkal kapcsolatos szakmai titoktartás szabályait a (2) és a (3) bekezdés állapítja meg.

(2) A szakmai titoktartás kötelezettsége minden olyan személyre vonatkozik, aki a 12. cikk (2) bekezdésében említett szervezeteknél, a 16. cikkben említett illetékes hatóságoknál, az ESMA-nál, az EBH-nál vagy az EIOPA-nál, illetve az illetékes hatóságok, az ESMA, az EBH vagy az EIOPA által megbízott ellenőröknel vagy szakértőknél dolgozik vagy dolgozott. A tagállami büntetőjog vagy adójog és e rendelet sérelme nélkül ezek a személyek a feladataik ellátása során tudomásukra jutott bizalmas információt nem adhatják ki semmilyen más személynek vagy hatóságnak, az olyan összefoglalt vagy összesített formát kivéve, amelyből az egyes felek, kereskedési adattárak vagy más személyek nem azonosíthatók.

(3) A tagállami büntetőjog és adójog sérelme nélkül az illetékes hatóságok, az ESMA, az EBH, az EIOPA, illetve az illetékes hatóságokon kívüli más testületek, természetes vagy jogi személyek, akik vagy amelyek e rendelet alapján bizalmas információkat kapnak, azokat kizárólag feladataik ellátása során és hatásköreik gyakorlása érdekében használhatják fel; az illetékes hatóságok esetében e rendelet hatályán belül, más hatóságok, testületek, természetes vagy jogi személyek esetében pedig arra a célra, amely célra az információkat a rendelkezésükre bocsátották, vagy kifejezetten a hatásköreik gyakorlásához kapcsolódó közigazgatási vagy bírósági eljárások keretében, ideértve azokat az eseteket is, amikor mindkét feltétel teljesül. Ha azonban az információkat átadó ESMA, EBH, EIOPA, illetékes hatóság vagy más hatóság, testület vagy személy hozzájárul, akkor az információkat fogadó hatóság azokat más, nem kereskedelmi célra is felhasználhatja.

(4) A (2) és (3) bekezdés nem akadályozza meg az ESMA-t, az EBH-t, az EIOPA-t, az illetékes hatóságokat és az érintett központi bankokat abban, hogy ezzel a rendelettel és a befektetési vállalkozásokra, a hitelintézetekre, a nyugdíj-alapokra, a biztosítás- és viszontbiztosítás-közvetítőkre, a biztosítókra, a szabályozott piacokra, valamint a piaci szereplőkre alkalmazandó más jogszabályokkal összhangban, illetve az információkat átadó illetékes hatóság vagy más hatóság, testület, természetes vagy jogi személy hozzájárulásával bizalmas információkat cseréljenek ki vagy továbbítsanak.

(5) A (2) és (3) bekezdés nem akadályozza meg az illetékes hatóságokat abban, hogy nemzeti jogukkal összhangban olyan bizalmas információkat cseréljenek ki vagy továbbítsanak, amelyeket nem valamely másik tagállam illetékes hatóságától kaptak.

VII. FEJEZET

KAPCSOLATOK HARMADIK ORSZÁGOKKAL

19. cikk

A kereskedési adattárak egyenértékűsége és elismerése

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyben megállapítja, hogy egy adott harmadik ország jogi és felügyeleti rendszere biztosítja az alábbiakat:

- a) a szóban forgó harmadik országban engedélyezett kereskedési adattárak megfelelnek az e rendeletben előírtakkal egyenértékű, jogilag kötelező erejű követelményeknek;
- b) a szóban forgó harmadik országban folyamatosan biztosított a kereskedési adattárak hatékony felügyelete és a rájuk vonatkozó kötelezettségek hatékony betartatása;
- c) léteznek szakmai titoktartási garanciák, beleértve a hatóságok által harmadik felekkel közölt üzleti titkok védelmét, és az említett garanciák legalább az e rendeletben meghatározottakkal egyenértékűek; és
- d) a szóban forgó harmadik országban engedélyezett kereskedési adattárakra jogilag kötelező erejű és végrehajtható kötelezettség hárul, melynek értelmében közvetlen és azonnali hozzáférést kell biztosítaniuk az adatokhoz a 12. cikk (2) bekezdésében említett szervezetek számára.

Az első albekezdésben említett végrehajtási jogi aktusban meg kell határozni azokat az érintett harmadik országbeli hatóságokat is, amelyek jogosultak hozzáférni az értékpapír-finanszírozási ügyletekkel kapcsolatos, az Unióban letelepedett kereskedési adattárakban tárolt adatokhoz.

Az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtási jogi aktust a 31. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) Amennyiben valamely harmadik ország nemzeti joga nem ír elő olyan, jogilag kötelező erejű és végrehajtható kötelezettséget az ott engedélyezett kereskedési adattárak számára, melynek értelmében közvetlen és azonnali hozzáférést kell biztosítani az adatokhoz a 12. cikk (2) bekezdésében említett szervezetek számára, a Bizottság – annak érdekében, hogy a 12. cikk (2) bekezdésében említett valamennyi szervezet közvetlen és azonnali hozzáféréssel rendelkezzen valamennyi olyan információhoz, amely feladataik végrehajtásához szükséges – ajánlásokat terjeszt a Tanács elé a szóban forgó harmadik országgal kötendő olyan nemzetközi megállapodásokkal kapcsolatosan, amelyek értelmében lehetővé válna az értékpapír-finanszírozási ügyletekkel kapcsolatos, a szóban forgó országban letelepedett kereskedési adattárakban tárolt adatokhoz való kölcsönös hozzáférés és az ilyen ügyletekkel kapcsolatos adatok cseréje.

(3) A harmadik országban letelepedett kereskedési adattár csak azt követően nyújthatja szolgáltatásait és tevékenységeit az Unióban letelepedett szervezetek részére a 4. cikk értelmében, miután az ESMA az e cikk (4) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően elismerte.

(4) A (3) bekezdésben említett kereskedési adattárnak az alábbiak egyikét be kell nyújtania az ESMA-hoz:

a) elismerés iránti kérelem;

b) a 648/2012/EU rendelet szerint már elismert kereskedési adattárak esetében a nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti kérelem az e rendelet 4. cikkének alkalmazása céljából.

(5) A (4) bekezdésben említett kérelmekhez minden szükséges információt mellékelni kell, többek között legalább az annak ellenőrzéséhez szükséges információkat, hogy engedéllyel rendelkezik és hatékony felügyelet alá tartozik egy olyan harmadik országban, amely megfelel az alábbi kritériumok mindegyikének:

a) a Bizottság az (1) bekezdés szerinti végrehajtási jogi aktussal megállapította, hogy az adott harmadik ország egyenértékű és betartatható szabályozási és felügyeleti kerettel rendelkezik;

b) a harmadik ország érintett hatóságai együttműködési megállapodásokat kötöttek az ESMA-val, amelyben meghatározták legalább a következőket:

i. az egyrészről az ESMA, illetve bármely más, a feladatköröknek a 9. cikk (1) bekezdése szerinti átruházása eredményeként eljáró uniós hatóság, másrészről az érintett harmadik ország illetékes hatóságai közötti információcsere mechanizmusa; és

ii. a felügyeleti tevékenységek koordinációjára vonatkozó eljárások.

A személyes adatok harmadik országok részére történő továbbítása tekintetében az ESMA-nak a 45/2001/EK rendeletet kell alkalmaznia.

(6) A kérelem kézhezvételétől számított 30 munkanapon belül az ESMA ellenőrzi, hogy a kérelem hiánytalan-e. Ha az ESMA megállapítja, hogy a kérelem hiányos, határidőt szab meg, amelynek leteltéig a kérelmező kereskedési adattárnak be kell nyújtania a hiányzó információkat.

(7) Az ESMA a hiánytalan kérelem benyújtásától számított 180 munkanapon belül írásban értesíti a kérelmező kereskedési adattárat az elismerés megadásáról vagy megtagadásáról, csatolva megalapozott indokolással ellátott magyarázatát.

(8) Az ESMA a honlapján közzéteszi az e cikkel összhangban elismert kereskedési adattárak listáját.

20. cikk

Hatóságok közötti közvetett hozzáférés az adatokhoz

Az ESMA együttműködési megállapodásokat köthet harmadik országok feladataik és megbízásuk teljesítése érdekében eljáró érintett hatóságaival azoknak az információknak a kölcsönös cseréjéről, melyeket az uniós kereskedési adattárak a

12. cikk (2) bekezdése szerint az értékpapír-finanszírozási ügyletekkel kapcsolatosan az ESMA rendelkezésére bocsátottak, illetve harmadik ország hatóságai értékpapír-finanszírozási ügyletekkel kapcsolatban összegyűjtöttek és tárolnak, feltéve, hogy fennállnak a szakmai titoktartás garanciái, beleértve a hatóságok által harmadik felekkel megosztott üzleti titkok védelmét is.

21. cikk

Az adatszolgáltatás egyenértékűsége

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben megállapítja, hogy egy adott harmadik ország jogi, felügyeleti és végrehajtási keretrendszere:

- a) egyenértékű a 4. cikkben meghatározott követelményekkel;
- b) az e rendeletben előírtakkal egyenértékű szakmai titoktartási garanciákat nyújt;
- c) hatékonyan kerül alkalmazásra, valamint tisztességes és torzításoktól mentes módon kerül végrehajtásra a hatékony felügyeletnek és végrehajtásnak az adott harmadik országban való biztosítása érdekében; és
- d) biztosítja, hogy a 12. cikk (2) bekezdésében említett szervezetek vagy a 19. cikk (1) bekezdése szerint közvetlenül, vagy a 20. cikk szerint közvetve hozzáférjenek az értékpapír-finanszírozási ügyletek adataihoz.

(2) Ha a Bizottság egy harmadik ország tekintetében az e cikk (1) bekezdésben említett, az egyenértékűsége vonatkozó végrehajtási jogi aktust fogadott el, akkor úgy kell tekinteni, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó ügyletet kötő szerződő felek megfeleltek a 4. cikkben előírt követelményeknek, amennyiben legalább az egyik szerződő fél az adott harmadik országban van letelepedve, és a szerződő felek teljesítették az adott harmadik országban az adott ügyletre vonatkozóan előírt kötelezettségeket.

Az említett végrehajtási jogi aktust a 31. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A Bizottság az ESMA-val együttműködve nyomon követi, hogy azok a harmadik országok, amelyekre vonatkozóan az egyenértékűségről szóló végrehajtási jogi aktust fogadott el, ténylegesen alkalmazzák-e a 4. cikkben foglalt követelményekkel egyenértékű előírásokat, és erről rendszeresen jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Amennyiben a jelentés azt állapítja meg, hogy a harmadik ország hatóságai elégtelenül vagy nem következetesen alkalmazzák az egyenértékű követelményeket, a Bizottság a jelentés benyújtásától számított 30 naptári napon belül megfontolja a szóban forgó harmadik ország jogi keretrendszerének egyenértékűségét megállapító aktus visszavonását.

VIII. FEJEZET

KÖZIGAZGATÁSI SZANKCIÓK ÉS EGYÉB KÖZIGAZGATÁSI INTÉZKEDÉSEK

22. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések

(1) A 28. cikk és a tagállamok büntetőjogi szankciók előírására és kiszabására irányuló jogának sérelme nélkül a tagállamok nemzeti jogukkal összhangban biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek közigazgatási szankciók kiszabására és egyéb közigazgatási intézkedések megtételére, legalább a 4. és a 15. cikk megsértése esetén.

Amennyiben az első albekezdésben említett rendelkezések jogi személyre alkalmazandók, jogsértés esetére a tagállamok felruházzák az illetékes hatóságokat, hogy a nemzeti jogban meghatározott feltételek szerint szankciókat alkalmazzanak a vezetőtestület tagjaival és más olyan személyekkel szemben, akik a nemzeti jog alapján felelősek a jogsértésért.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában kiszabott közigazgatási szankcióknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(3) Amennyiben a tagállamok az e cikk (1) bekezdésével összhangban úgy döntenek, hogy az említett bekezdésben említett rendelkezések megsértésének esetére büntetőjogi szankciókat állapítanak meg, megfelelő intézkedésekkel biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörökkel, hogy kapcsolatba lépjenek a joghatóságukon belüli igazságügyi, büntetőeljárás lefolytató, illetve egyéb büntügyi igazságügyi hatóságokkal annak érdekében, hogy a 4. és a 15. cikk esetleges megsértése miatt indított büntügyi nyomozásokhoz vagy eljárásokhoz kapcsolódó konkrét információkat szerezzenek be, és azokat továbbítsák más illetékes hatóságoknak és az ESMA-nak annak érdekében, hogy teljesíthessék az egymással és adott esetben az ESMA-val való együttműködésre vonatkozó, e rendelet szerinti kötelezettségüket.

Az illetékes hatóságok szankcionálási hatásköreik gyakorlása tekintetében együttműködhetnek más tagállamok illetékes hatóságaival és harmadik országok releváns hatóságaival.

Az illetékes hatóságok a pénzbírságok behajtásának megkönnyítése érdekében is együttműködhetnek más tagállamok illetékes hatóságaival.

(4) A tagállamok a nemzeti joggal összhangban hatáskörrel ruházzák fel az illetékes hatóságokat, hogy az (1) bekezdésben említett jogsértések esetén alkalmazzák legalább a következő közigazgatási szankciókat vagy egyéb közigazgatási intézkedéseket:

- a) végzés, amely előírja a jogsértésért felelős személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- b) nyilvános nyilatkozat, amely a 26. cikkel összhangban megnevezi a felelős személyt és a jogsértés jellegét;
- c) engedély visszavonása vagy felfüggesztése;
- d) a felelősnek tartott, vezetői feladatokat ellátó személy vagy bármely természetes személy ideiglenes eltiltása a vezetői funkciók gyakorlásától;
- e) a jogsértésből származó nyereség vagy a jogsértés révén elkerült veszteség összege legalább háromszorosának megfelelő maximális közigazgatási pénzbírság – amennyiben a veszteség, illetve a nyereség a releváns hatóság által meghatározható –, abban az esetben is, ha az meghaladja az f) és a g) pontban említett összegeket;
- f) természetes személy esetében legalább 5 000 000 EUR maximális összegű, vagy azokban a tagállamokban, amelyek hivatalos pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben 2016. január 12-én ennek megfelelő értékű közigazgatási pénzbírság;
- g) jogi személy esetében legalább az alábbi összegnek megfelelő maximális közigazgatási pénzbírság:
 - i. a 4. cikk megsértése esetén 5 000 000 EUR, vagy azokban a tagállamokban, amelyek hivatalos pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben 2016. január 12-én ennek megfelelő értékű pénzüsszeg, vagy a jogi személy legutolsó rendelkezésre álló, a vezetőtestület által jóváhagyott beszámoló szerinti teljes éves árbevételének legfeljebb 10 %-a;
 - ii. a 15. cikk megsértése esetén 15 000 000 EUR, vagy azokban a tagállamokban, amelyek hivatalos pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben 2016. január 12-én ennek megfelelő értékű pénzüsszeg, vagy a jogi személy legutolsó rendelkezésre álló, a vezetőtestület által jóváhagyott beszámoló szerinti teljes éves árbevételének legfeljebb 10 %-a;

Az első albekezdés g) pontjának i. és ii. alpontja alkalmazásában, amennyiben a jogi személy anyavállalat vagy anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU irányelv értelmében összevont pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes éves árbevétel a rendelkezésre álló legutolsó, a legfelső szintű anyavállalat vezetőtestülete által jóváhagyott összevont beszámolóban szereplő, a vonatkozó számviteli szabályozás szerint megállapított teljes éves árbevétel vagy annak megfelelő típusú bevétel.

A tagállamok az illetékes hatóságokat az e bekezdésben említetteken kívüli hatáskörökkel is felruházhatják, és az e bekezdésben meghatározottnál szélesebb körű és nagyobb mértékű szankciókat is előírhatnak.

(5) A 4. cikk megsértése nem érinti az értékpapír-finanszírozási ügyletek feltételeinek érvényességét vagy a felek lehetőségét az értékpapír-finanszírozási ügyletek feltételeinek érvényesítésére. A 4. cikk megsértése nem keletkeztet kártérítésre való jogosultságot az értékpapír-finanszírozási ügylet szerződő felei számára.

(6) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy nem állapítanak meg közigazgatási szankciókra és egyéb közigazgatási intézkedésekre vonatkozó szabályokat az e cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint, ha az említett bekezdésben foglalt jogsértések nemzeti jogukban 2018. január 13. előtt már büntetőjogi szankciók hatálya alá tartoznak. Ha a tagállamok úgy döntenek, hogy nem állapítanak meg közigazgatási szankciókra és egyéb közigazgatási intézkedésekre vonatkozó szabályokat, részletesen tájékoztatják a Bizottságot és az ESMA-t büntetőjoguk idevágó részéről.

(7) 2017. július 13-ig a tagállamok értesítik a Bizottságot és az ESMA-t az (1), (3) és (4) bekezdésben említett szabályokról. A tagállamok az említett szabályok későbbi módosításairól haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és az ESMA-t.

23. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések megállapítása

A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések típusának és szintjének meghatározásakor az illetékes hatóságok minden releváns körülményt vegyenek figyelembe, adott esetben az alábbiakat is:

- a) a jogsértés súlyossága és időtartama;
- b) a jogsértésért felelős személy felelősségének mértéke;
- c) a jogsértésért felelős személy pénzügyi ereje, olyan tényezők figyelembevételével, mint jogi személy esetén annak teljes árbevétele vagy természetes személy esetén annak éves jövedelme;
- d) a jogsértésért felelős személy által elért haszon vagy elkerült veszteség nagysága, amennyiben ezek meghatározhatók;
- e) a jogsértésért felelős személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje, az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszatérítése szükségességének sérelme nélkül;
- f) a jogsértésért felelős személy által elkövetett korábbi jogsértések.

Az illetékes hatóságok a közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések közigazgatási típusának és szintjének a meghatározásakor az első bekezdésben foglaltak mellett további tényezőket is figyelembe vehetnek.

24. cikk

A jogsértések bejelentése

(1) Az illetékes hatóságoknak hatékony mechanizmusokat kell kialakítaniuk, amelyekkel lehetővé teszik a 4. és a 15. cikk potenciális vagy tényleges megsértésének bejelentését az egyéb illetékes hatóságok részére.

(2) Az (1) bekezdésben említett mechanizmusok közé kell tartozniuk legalább a következőknek:

- a) a 4. vagy 15. cikk megsértéséről szóló bejelentések átvételére és nyomon követésére vonatkozó konkrét eljárások, ideértve az ilyen bejelentések számára biztonságos kommunikációs csatornák létrehozását is;

- b) megfelelő védelem 4. vagy 15. cikk megsértését bejelentő vagy e cikkek megsértésével vádolt – munkaszerződés alapján foglalkoztatott – személyek számára a megtorlással, a diszkriminációval és másfajta tisztességtelen bánásmóddal szemben;
- c) a 4. vagy 15. cikk megsértését bejelentő személy és a jogsértés elkövetéséért állítólagosan felelős természetes személy személyes adatainak védelme, ideértve az adott személyek kilétének az eljárás minden szakaszában történő titokban tartását, a nemzeti jogban a vizsgálatokkal vagy azt követő igazságügyi eljárásokkal összefüggésben előírt információközlések sérelme nélkül.
- (3) A szerződő feleknek rendelkezniük kell olyan megfelelő belső eljárásokkal, amelyek révén az alkalmazottaik bejelenthetik a 4. és a 15. cikk megsértését.

25. cikk

Információcsere az ESMA-val

- (1) Az illetékes hatóságoknak minden évben összesített és részletes információkat kell az ESMA rendelkezésére bocsátaniuk a 22. cikkel összhangban kiszabott valamennyi közigazgatási szankcióról és egyéb közigazgatási intézkedésről. Az ESMA az összesített információkat éves jelentésben teszi közzé.
- (2) Amennyiben a tagállamok a 22. cikkben említett rendelkezések megsértése esetére büntetőjogi szankciók megállapítását választották, illetékes hatóságaiknak minden évben anonimizált és összesített adatokat kell az ESMA rendelkezésére bocsátaniuk a végrehajtott bűnügyi nyomozásokról és a kiszabott büntetőjogi szankciókról. Az ESMA éves jelentésben teszi közzé a kiszabott büntetőjogi szankciókra vonatkozó adatokat.
- (3) Amennyiben az illetékes hatóság közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket vagy büntetőjogi szankciókat hozott nyilvánosságra, ezt az információt egyidejűleg jelentenie kell az ESMA felé.
- (4) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az (1) és (2) bekezdésben említett információcsere eljárásait és formáit.

Az ESMA 2017. január 13-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

26. cikk

A határozatok közzététele

- (1) E cikk (4) bekezdésére figyelemmel a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok – közvetlenül azt követően, hogy a határozat által érintett személyt értesítik a határozatról – közzétegyék honlapjukon a 4. vagy a 15. cikk megsértésével összefüggő közigazgatási szankciót vagy egyéb közigazgatási intézkedést kiszabó határozatot.
- (2) Az (1) bekezdésnek megfelelően közzétett információnak tartalmaznia kell legalább a jogsértés típusát, jellegét és a határozat által érintett személy kilétét.
- (3) Az (1) és a (2) bekezdés nem alkalmazandó a vizsgálati jellegű intézkedéseket megállapító határozatokra.

Amennyiben az illetékes hatóság – eseti értékelés alapján – azt állapítja meg, hogy a határozat tárgyát képező jogi személy kilétének vagy egy természetes személy személyes adatainak közzététele aránytalan lenne, vagy ha a közzététel veszélyeztetné a folyamatban lévő vizsgálatot vagy a pénzügyi piacok stabilitását, a következők valamelyikét kell tennie:

- a) elhalasztja a határozat közzétételét, amíg a halasztás oka megszűnik;

- b) a nemzeti joggal összhangban, anonimitás biztosításával közzéteszi a határozatot, amennyiben az ilyen közzététel biztosítja az érintett személyes adatok hatékony védelmét, és adott esetben indokolt időtartamig elhalasztja a releváns adatok közzétételét, ha előreláthatóan ebben az időszakban megszűnnek az anonim közzététel indokai;
- c) nem teszi közzé a határozatot abban az esetben, ha az illetékes hatóság véleménye szerint az a) vagy b) pontnak megfelelő közzététel nem elegendő annak biztosítására, hogy
- i. a pénzügyi piacok stabilitása ne legyen veszélyeztetve; vagy
 - ii. e határozatok közzététele a kisebb jelentőségűnek tartott intézkedésekhez viszonyítva arányos legyen.
- (4) Amennyiben a nemzeti igazságügyi, közigazgatási vagy más hatósághoz fellebbezést nyújtanak be a határozat ellen, az illetékes hatóságok hivatalos honlapjukon kötelesek haladéktalanul közzétenni az erre vonatkozó információt és a fellebbezés eredményével kapcsolatos későbbi információkat. A fellebbezés tárgyát képező határozatot megszüntető határozatot is közzé kell tenni.
- (5) Az illetékes hatóságoknak az (3) bekezdés c) pontjával összhangban tájékoztatniuk kell az ESMA-t az összes kiszabott, de közzé nem tett közigazgatási szankcióról és egyéb közigazgatási intézkedésekről, beleértve az azokkal kapcsolatos fellebbezéseket és azok kimenetelét. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok a kiszabott büntetőjogi szankciókkal kapcsolatban tájékoztatást kapjanak és megkapják a jogerős ítéletet, valamint hogy azt benyújtsák az ESMA-hoz. Az ESMA – kizárólag az illetékes hatóságok közötti információcsere céljából – központi adatbázist tart fenn a hozzá bejelentett közigazgatási szankciókról, egyéb közigazgatási intézkedésekről és a büntetőjogi szankciókról. Ehhez az adatbázishoz kizárólag az illetékes hatóságok férhetnek hozzá, és azt az általuk szolgáltatott információk alapján naprakészen kell tartani.
- (6) Az illetékes hatóságok kötelesek biztosítani, hogy az e cikkel összhangban közzétett határozat a közzététel követően legalább öt évig elérhető maradjon a honlapjukon. Az említett határozatban szereplő személyes adatok csak a szükséges ideig, az alkalmazandó adatvédelmi szabályokkal összhangban szerepeltethetők az illetékes hatóság honlapján.

27. cikk

Jogorvoslati jog

A tagállamok biztosítják, hogy az e rendelet alapján hozott határozatokat és intézkedéseket kellően megindokolják, és azok ellen bíróság előtt jogorvoslattal lehessen élni. A bíróság előtti jogorvoslati jognak azokra az esetekre is vonatkoznia kell, amelyekben valamely engedélykérelem benyújtásától számított hat hónapon belül nem született határozat annak ellenére, hogy a kérelem minden szükséges információt tartalmazott.

28. cikk

Szankciók és egyéb intézkedések a 13. és 14. cikk alkalmazásában

E rendelet 13. és 14. cikkének megsértése esetén a 2009/65/EK és a 2011/61/EU irányelvnek megfelelően meghatározott szankciók és egyéb intézkedések alkalmazandók.

IX. FEJEZET

FELÜLVIZSGÁLAT

29. cikk

Jelentések és felülvizsgálat

(1) A Bizottság a 4. cikk (9) bekezdése szerint a Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésétől számított 36 hónapon belül, az ESMA-val való konzultációt követően jelentést nyújt be az e rendeletben meghatározott kötelezettségek eredményességéről, hatékonyságáról és arányosságáról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és azt megfelelő javaslatokkal egészíti ki. E jelentés részeként elsősorban át kell tekinteni a harmadik országokban előírt hasonló adatszolgáltatási kötelezettségeket, figyelembe véve a nemzetközi szintű munkát. A jelentésnek – figyelembe véve a piaci gyakorlatok tekintetében bekövetkezett lényeges fejleményeket – ki kell terjednie egyrészt az olyan releváns ügyletekre vonatkozó adatszolgáltatásra, amelyek nem tartoznak e rendelet hatálya alá, másrészt pedig az értékpapír-finanszírozási ügyletek átláthatóságára gyakorolt esetleges hatásokra is.

Az első albekezdés szerinti jelentés céljából a 4. cikk (9) bekezdése szerint a Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésétől számított 24 hónapon belül, és ezt követően háromévente, illetve a piaci gyakorlatokban bekövetkezett lényeges fejlemények esetén gyakrabban, az ESMA jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak az adatszolgáltatás hatékonyságáról, amelyben mérlegeli, hogy helyénvaló-e a csak az egyik fél általi és csak a kereskedési adattárak felé teljesítendő adatszolgáltatás, különösen az adatszolgáltatás körét és minőségét illetően. Emellett a jelentésben beszámol a piaci gyakorlatok terén bekövetkező lényeges fejleményekről, különös tekintettel az értékpapír-finanszírozási ügyletekkel egyenértékű célú vagy hatású ügyletekre.

(2) A nemzetközi szintű munka lezárultával és annak figyelembevételével az (1) bekezdésben említett jelentésben meg kell jelölni az értékpapír-finanszírozási ügyletek hitelintézetek és tőzsdén jegyzett társaságok általi használatához kapcsolódó lényeges kockázatokat is, és elemezni kell benne, hogy helyénvaló lenne-e előírni, hogy ezek a szervezetek rendszeres jelentéseikben további adatokat közöljenek.

(3) A Bizottság 2017. október 13-ig jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére az értékpapír-finanszírozási ügyletekhez kapcsolódó kockázatok csökkentésére irányuló nemzetközi erőfeszítések tekintetében elért eredményekről, többek között az FSB-nek a nem központilag elszámolt értékpapír-finanszírozási ügyleteknél alkalmazandó levonásokra vonatkozó ajánlásairól és ezen ajánlásoknak az uniós piacok szempontjából való megfeleléséről. A Bizottság e jelentést megfelelő javaslatokkal egészíti ki.

Az ESMA e célból az EBH-val és az ERKT-val együttműködve és a nemzetközi erőfeszítéseket megfelelően figyelembe véve 2016. október 13-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben elemzi, hogy:

- a) az értékpapír-finanszírozási ügyletek alkalmazása vezet-e olyan jelentős tőkeáttétel felhalmozódásához, amelyet a jelenleg érvényben lévő jogszabályok nem kezelnek;
- b) milyen lehetőségek állnak rendelkezésre adott esetben az ilyen tőkeáttétel felhalmozódásának a kezelésére;
- c) szükségesek-e további intézkedések a tőkeáttétel prociklikusságának csökkentésére.

Az ESMA jelentésében figyelembe kell venni az FSB ajánlásainak kvantitatív hatásait is.

(4) A 4. cikk (9) bekezdése szerint a Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésétől számított 39 hónapon, és az e bekezdés második albekezdésben említett aktualizált ESMA-jelentés benyújtásától számított hat hónapon belül a Bizottság az ESMA-val való konzultációt követően jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 11. cikk alkalmazásáról, különösen arról, hogy a kereskedési adattáraknak felszámolt díjak arányosak-e a szóban forgó kereskedési adattár árbevételével, és kizárólag az ESMA részéről a kereskedési adattárak nyilvántartásba vételével, elismerésével és felügyeletével kapcsolatban felmerülő szükséges kiadásoknak és az illetékes hatóságok azon költségeinek a teljes mértékben való fedezésére korlátozódnak-e, amelyek az e rendelet szerinti munkájuk során, különösen a 9. cikk (1) bekezdésének alapján megvalósuló feladatátruházás következtében esetlegesen felmerülnek.

Az első albekezdésében említett bizottsági jelentések elkészítéséhez az ESMA a 4. cikk (9) bekezdése szerint a Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésétől számított 33 hónapon belül és azt követően háromévente, illetve az érvényben lévő díjak lényeges változása esetén gyakrabban jelentést nyújt be a Bizottságnak a kereskedési adattáraknak az e rendelet szerint felszámolt díjakról. E jelentésben be kell mutatni legalább az ESMA részéről a kereskedési adattárak nyilvántartásba vételével, elismerésével és felügyeletével kapcsolatban felmerülő szükséges kiadásokat, az illetékes hatóságok részéről az e rendelet szerinti munkájuk során, különösen a feladatátruházás következtében esetlegesen felmerülő költségeket, valamint a kereskedési adattáraknak felszámolt díjakat, és azt, hogy azok arányosak-e a kereskedési adattárak árbevételéhez képest.

(5) Az ESMA az ERKT-val való konzultációt követően a 4. cikkel összhangban szolgáltatott adatok alapján éves beszámolót készít az értékpapír-finanszírozási ügyletek szerződfél-típusonkénti és ügyletenkénti összesített volumenéről.

X. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

30. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottság a 2. cikk (4) bekezdésében és a 11. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2016. január 12-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (4) bekezdésében és a 11. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 2. cikk (4) bekezdése és a 11. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

31. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2001/528/EK bizottsági határozattal⁽¹⁾ létrehozott európai értékpapír-bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

32. cikk

A 648/2012/EU rendelet módosításai

A 648/2012/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikkben a 7. pont helyébe a következő szöveg lép:

„7. »tőzsdén kívüli származtatott ügylet»: olyan származtatott ügylet, amelynek végrehajtására nem a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdése 14. pontjának értelmében vett szabályozott piacon vagy e rendelet 2a. cikkével összhangban a szabályozott piaccal egyenértékűnek tekintett harmadik országbeli piacon kerül sor;”

2. A rendelet az alábbi cikkel egészül ki:

„2a. cikk

Egyenértékűségi határozatok a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek fogalom meghatározásának céljaira

(1) E rendelet 2. cikke 7. pontjának alkalmazásában a harmadik országbeli piac a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 14. pontja értelmében vett szabályozott piaccal akkor egyenértékű, ha a Bizottság az e cikk (2) bekezdése szerinti eljárással összhangban megállapítja, hogy eleget tesz olyan, jogilag kötelező erejű követelményeknek, amelyek egyenértékűek az irányelv III. címében szereplő követelményekkel, és a harmadik országban folyamatosan biztosítva van hatékony felügyeletük és a rájuk vonatkozó követelmények betartatása.

⁽¹⁾ A Bizottság 2001/528/EK határozata (2001. június 6.) az európai értékpapír-bizottság létrehozásáról (HL L 191., 2001.7.13., 45. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

(2) A Bizottság az (1) bekezdés alkalmazásának céljaira végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben megállapítja, hogy adott harmadik országbeli piac eleget tesz olyan jogilag kötelező erejű követelményeknek, amelyek egyenértékűek a 2004/39/EK irányelv III. címében szereplő követelményekkel, és a harmadik országban folyamatosan biztosítva van hatékony felügyeletük és a rájuk vonatkozó követelmények betartatása.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 86. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) A Bizottság és az ESMA a honlapján közzéteszi azoknak a piacoknak a listáját, amelyek a (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktussal összhangban egyenértékűnek tekintendők. Ezt a listát rendszeres időközönként naprakészé kell tenni.”

3. A 81. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A kereskedési adattár a következő szervezetek számára köteles elérhetővé tenni a szükséges információkat annak érdekében, hogy lehetővé tegye számukra feladataik és megbízatásaik ellátását:

- a) az ESMA;
- b) az EBH;
- c) az EIOPA;
- d) az ERKT;
- e) a kereskedési adattárhoz hozzáférő központi szerződő feleket felügyelő illetékes hatóság;
- f) a bejelentett ügyletek kereskedési helyszíneit felügyelő illetékes hatóság;
- g) a KBER érintett tagjai, ideértve az 1024/2013/EU tanácsi rendelet (*) szerinti egységes felügyeleti mechanizmus keretébe tartozó feladatait ellátó EKB-t;
- h) azon harmadik országok érintett hatóságai, amelyek a 75. cikk szerinti nemzetközi megállapodást kötöttek az Unióval;
- i) a 2004/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) 4. cikke értelmében kijelölt felügyeleti hatóságok;
- j) azok az érintett uniós értékpapír-piaci hatóságok, amelyek felügyeleti feladatai és megbízatása az e rendelet hatálya alá tartozó ügyletekre, piacokra, résztvevőkre és alapul szolgáló eszközökre terjednek ki;
- k) azon harmadik országok érintett hatóságai, amelyek a 76. cikkben említett együttműködési megállapodást kötöttek az ESMA-val;
- l) a 713/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (***) létrehozott Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége;

- m) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (****) 3. cikke szerint kijelölt szanálási hatóságok;
- n) a 806/2014/EU rendelet által létrehozott Egységes Szanálási Testület;
- o) az 1024/2013/EU és a 909/2014/EU rendelet, valamint a 2003/41/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU és a 2014/65/EU irányelv értelmében vett illetékes hatóságok vagy nemzeti illetékes hatóságok, továbbá a 2009/138/EK irányelv értelmében vett felügyeleti hatóságok;
- p) az e rendelet 10. cikkének (5) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok.

(*) A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2004/25/EK irányelve (2004. április 21.) a nyilvános vételi ajánlatról (HL L 142., 2004.4.30., 12. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács 713/2009/EK rendelete (2009. július 13.) az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége létrehozásáról (HL L 211., 2009.8.14., 1. o.).

(****) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).”

33. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

- (1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.
- (2) Ezt a rendeletet 2016. január 12-től kell alkalmazni, a következők kivételével:
 - a) a 4. cikk (1) bekezdése, amelyet:
 - i. a 3. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontjában említett pénzügyi szerződő felek esetében és a 3. cikk (3) bekezdésének i) pontjában említett, harmadik országbeli olyan szervezetek esetében, amelyeket a 3. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontjában említett jogszabállyal összhangban engedélyezni kellene, illetve nyilvántartásba kellene venni, amennyiben az Unióban lennének letelepedve, a Bizottság által a 4. cikk (9) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének időpontjától számított 12 hónap elteltével kell alkalmazni;
 - ii. a 3. cikk (3) bekezdésének g) és h) pontjában említett pénzügyi szerződő felek esetében és a 3. cikk (3) bekezdésének i) pontjában említett, harmadik országbeli olyan szervezetek esetében, amelyeket a 3. cikk (3) bekezdésének g) és h) pontjában említett jogszabállyal összhangban engedélyezni kellene, illetve nyilvántartásba kellene venni, amennyiben az Unióban lennének letelepedve, a Bizottság által a 4. cikk (9) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének időpontjától számított 15 hónap elteltével kell alkalmazni;
 - iii. a 3. cikk (3) bekezdésének c)–f) pontjában említett pénzügyi szerződő felek esetében és a 3. cikk (3) bekezdésének i) pontjában említett, harmadik országbeli olyan szervezetek esetében, amelyeket a 3. cikk (3) bekezdésének c)–f) pontjában említett jogszabállyal összhangban engedélyezni kellene, illetve nyilvántartásba kellene venni, ha az Unióban lennének letelepedve, a Bizottság által a 4. cikk (9) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének időpontjától számított 18 hónap elteltével kell alkalmazni; és
 - iv. nem pénzügyi szerződő felek esetében a Bizottság által a 4. cikk (9) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének időpontjától számított 21 hónap elteltével kell alkalmazni;
 - b) a 13. cikket 2017. január 13-tól kell alkalmazni;

- c) a 14. cikket 2017. július 13-tól kell alkalmazni a 2009/65/EK irányelv, illetve a 2011/61/EU irányelv hatálya alá tartozó olyan kollektív befektetési vállalkozások esetében, amelyeket 2016. január 12. előtt alapítottak;
- d) a 15. cikket, az ezen időpontban fennálló biztosítéki megállapodások esetében is, 2016. július 13-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2015. november 25-én.

az Európai Parlamenti részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

N. SCHMIT

MELLÉKLET

A. rész – Az ÁÉKBV féléves és éves beszámolójában, valamint az ABA éves beszámolójában nyújtandó információ**Globális adatok:**

- a kölcsönbe adott értékpapírok és áruk értékének a készpénz és pénzeszköz-egyenértékesek nélkül számított teljes kölcsönözhető eszközállományhoz viszonyított aránya,
- az értékpapír-finanszírozási ügyletek és teljeshozam-csereügyletek egyes típusaiban felhasznált eszközök értéke abszolút értékben (a kollektív befektetési forma pénznemében) és a kollektív befektetési forma által kezelt eszközökhöz viszonyított arányuk.

Koncentrációra vonatkozó adatok:

- a tíz legnagyobb biztosítékkibocsátó az összes értékpapír-finanszírozási ügyletre és teljeshozam-csereügyletre vetítve (az egyes kibocsátóktól biztosítékként kapott értékpapírok és áruk mennyiségi lebontása),
- a tíz legfontosabb szerződő fél az értékpapír-finanszírozási ügyletek és teljeshozam-csereügyletek egyes típusai szerint elkülönítve (a szerződő fél neve és a lezáratlan ügyletek összvolumene).

Összesített ügyleti adatok az értékpapír-finanszírozási ügyletek és teljeshozam-csereügyletek egyes típusai szerint elkülönítve – az alábbi kategóriák szerinti bontásban:

- a biztosíték típusa és minősége,
- a biztosíték lejáratú profílja a következő lejáratú sávonkénti bontásban: napon belüli, egy naptól egy hétig terjedő, egy héttől egy hónapig terjedő, egytől három hónapig terjedő, három hónaptól egy évig terjedő, egy éven túli, nyitott lejáratú,
- a biztosíték pénzneme,
- az értékpapír-finanszírozási ügyletek és teljeshozam-csereügyletek lejáratú profílja a következő lejáratú sávonkénti bontásban: napon belüli, egy naptól egy hétig terjedő, egy héttől egy hónapig terjedő, egytől három hónapig terjedő, három hónaptól egy évig terjedő, egy éven túli, nyitott ügyletek,
- a szerződő felek letelepedési helye szerinti ország,
- kiegyenlítés és elszámolás (például háromoldalú, központi szerződő fél általi, kétoldalú).

A biztosítékok újrafelhasználására vonatkozó adatok:

- a kapott, újrafelhasznált biztosítékoknak a tájékoztatóban vagy a befektetők számára nyújtott egyéb tájékoztatásban meghatározott maximális összeghez viszonyított aránya,
- a kollektív befektetési forma által a készpénzbiztosíték újbóli befektetéséből elért hozam.

A kollektív befektetési forma által értékpapír-finanszírozási ügyletek és teljeshozam-csereügyletek keretében kapott biztosítékok letéti őrzése:

A letétkezelők száma és neve, valamint az egyes letétkezelők által őrzött biztosítékeszközök összege

A kollektív befektetési forma által értékpapír-finanszírozási ügyletek és teljeshozam-csereügyletek keretében nyújtott biztosítékok letéti őrzése:

Az elkülönített vagy összevont számlákon, illetve bármely más számlán tartott biztosítékok aránya

Az értékpapír-finanszírozási ügyletek és teljeshozam-csereügyletek egyes típusainak hozamára és költségeire vonatkozó adatok a következő bontásban: a kollektív befektetési formára, a kollektív befektetési forma kezelőjére és a harmadik felekre (pl. a kölcsönnyújtó ügynökre) vonatkozóan, abszolút értékben, valamint az adott típusú értékpapír-finanszírozási ügyletek, illetve teljeshozam-csereügylet teljes hozamának arányában

B. rész – Az ÁÉKBV tájékoztatóban és az ABA által adott befektetői tájékoztatásban szerepeltetendő információk:

- A kollektív befektetési forma által alkalmazott értékpapír-finanszírozási ügyletek és teljeshozam-csereügyletek általános ismertetése és használatuk indoklása.
 - Az értékpapír-finanszírozási ügyletek és teljeshozam-csereügyletek egyes típusaival kapcsolatban szolgáltatandó összesített adatok
 - az ügyletekhez felhasználható eszköztípusok
 - az ügyletekhez felhasználható eszközöknek az alap kezelt eszközállományához viszonyított maximális aránya
 - az egyes ügyletekhez felhasználható eszközöknek az alap kezelt eszközállományához viszonyított várható aránya.
 - A szerződő felek kiválasztásának kritériumai (ideértve a jogi státust, a származási országot és a minimális hitelminősítést).
 - Elfogadható biztosítékok: az elfogadható biztosítékok ismertetése, tekintettel az eszköztípusokra, kibocsátóra, lejáratra, likviditásra, valamint a biztosítékok diverzifikációjára vonatkozó és a korrelációs szabályokra.
 - A biztosítékok értékelése: az alkalmazott biztosítékértékelési módszertan ismertetése és alkalmazásának indoklása, továbbá arra vonatkozó tájékoztatás, hogy sor kerül-e napi piaci értéken való értékelésre és napi változó letét alkalmazására.
 - Kockázatkezelés: az értékpapír-finanszírozási ügyletekhez, a teljeshozam-csereügyletekhez és a biztosítékkezeléshez kapcsolódó kockázatok, például működési, likviditási, partner-, letétkezelési és jogi kockázat, valamint adott esetben a biztosíték újrafelhasználásából származó kockázat ismertetése.
 - Annak részletezése, hogy milyen módon történik az értékpapír-finanszírozási ügyletekhez és teljeshozam-csereügyletekhez felhasznált eszközök és a kapott biztosítékok letéti őrzése (például az alap letétkezelőjénél).
 - A biztosíték újrafelhasználására vonatkozó esetleges (szabályozásból eredő vagy önként vállalt) korlátozások részletezése.
 - Az értékpapír-finanszírozási ügyletekből és teljeshozam-csereügyletekből származó hozam megosztására vonatkozó stratégia: az értékpapír-finanszírozási ügyletekkel és teljeshozam-csereügyletekkel elért és a kollektív befektetési formához visszakérülő bevétel, valamint az alapkezelőnél, illetve a harmadik feleknél (pl. a kölcsönnyújtó ügynöknél) felmerülő költségek és díjak leírása. A tájékoztatóban vagy a befektetők számára nyújtott tájékoztatásban fel kell tüntetni az alapkezelő és e felek közötti kapcsolat jellegét is.
-